

п е с е щ ъ

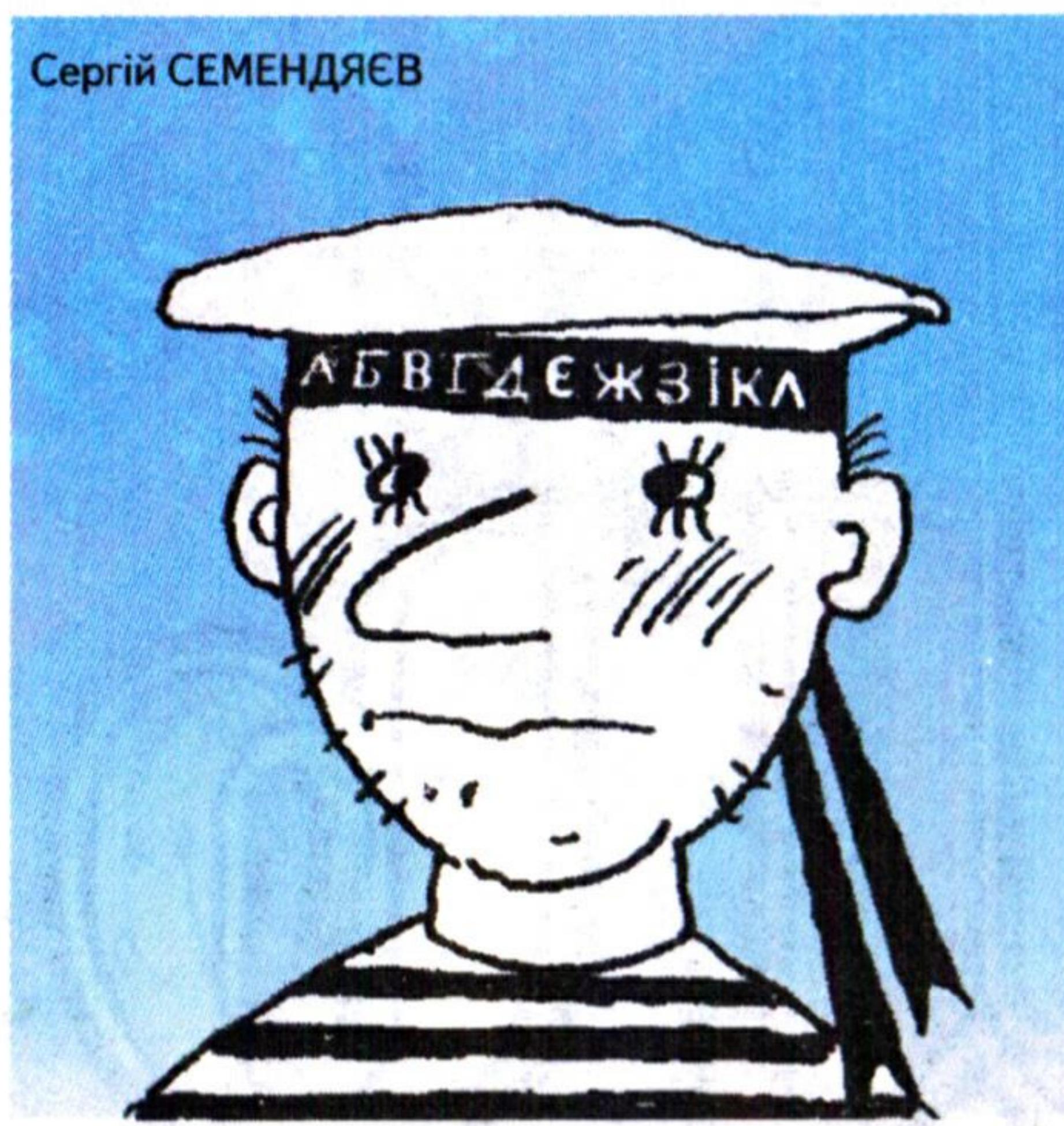
Валерій ЧМИРЬОВ

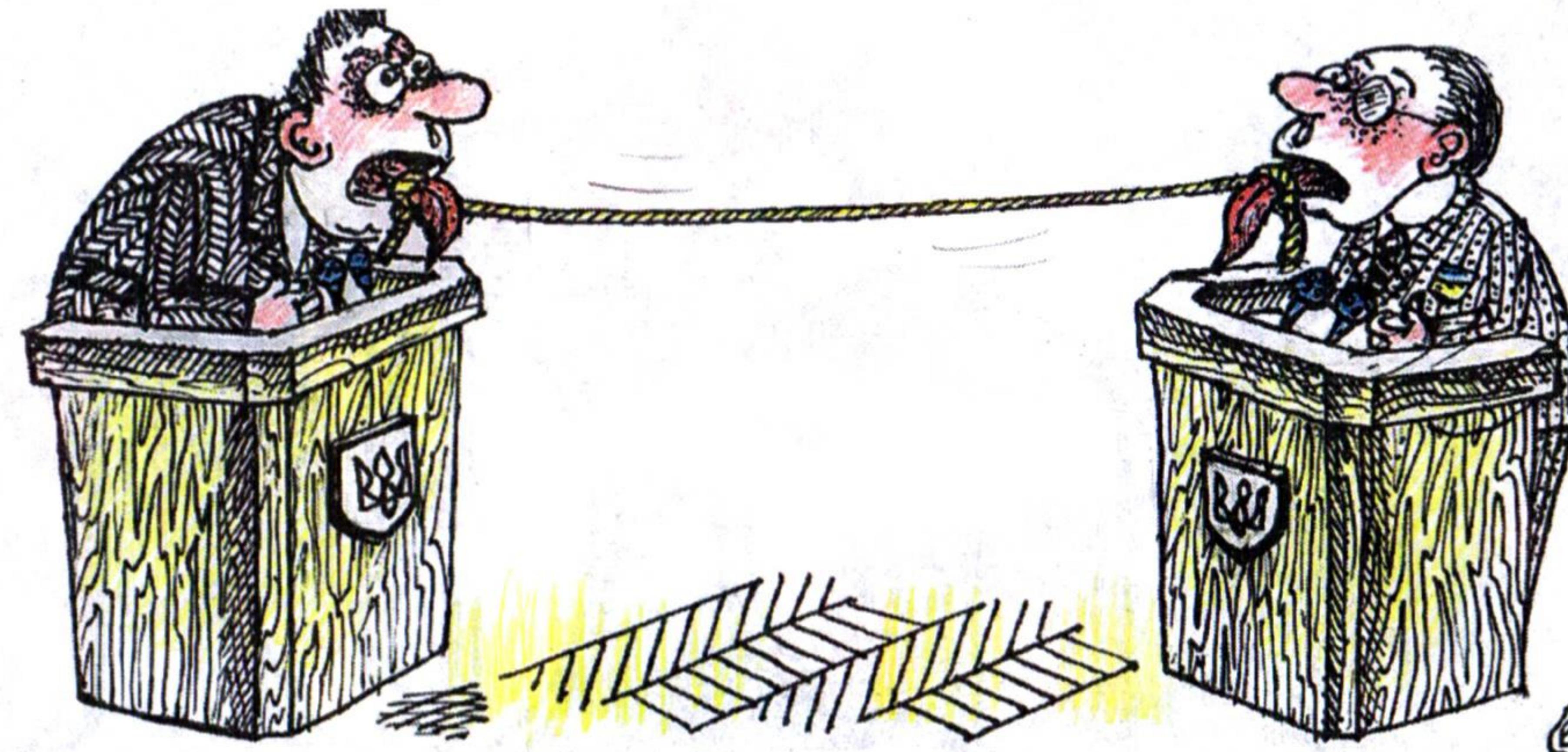
— А чого це дитячий спортмайданчик розбирають?!

— Бо кандидат у депутати, який його побудував, на виборах проголошений.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

коротко / ясно

- ◆ Мозок – це орган, яким ми думаємо, що ми думаємо.
- ◆ За жінками завжди останнє слово в будь-якій суперечці. Усе, що чоловік скаже після цього, – вже нова суперечка.
- ◆ Сучасна медицина не лікує, а дає можливість і далі вести неправильний спосіб життя.
- ◆ Більшість чоловіків знає, що повна сковорідка годує, а порожня виховує.
- ◆ Вода має чотири агрегатні стани: рідкий, твердий, газоподібний і кавун.
- ◆ В Україні вираз «поправити здоров'я» означає напитися більше, ніж учора.
- ◆ Сів у маршрутку. Стою.

Надіслала Валентина БАКЛАН.

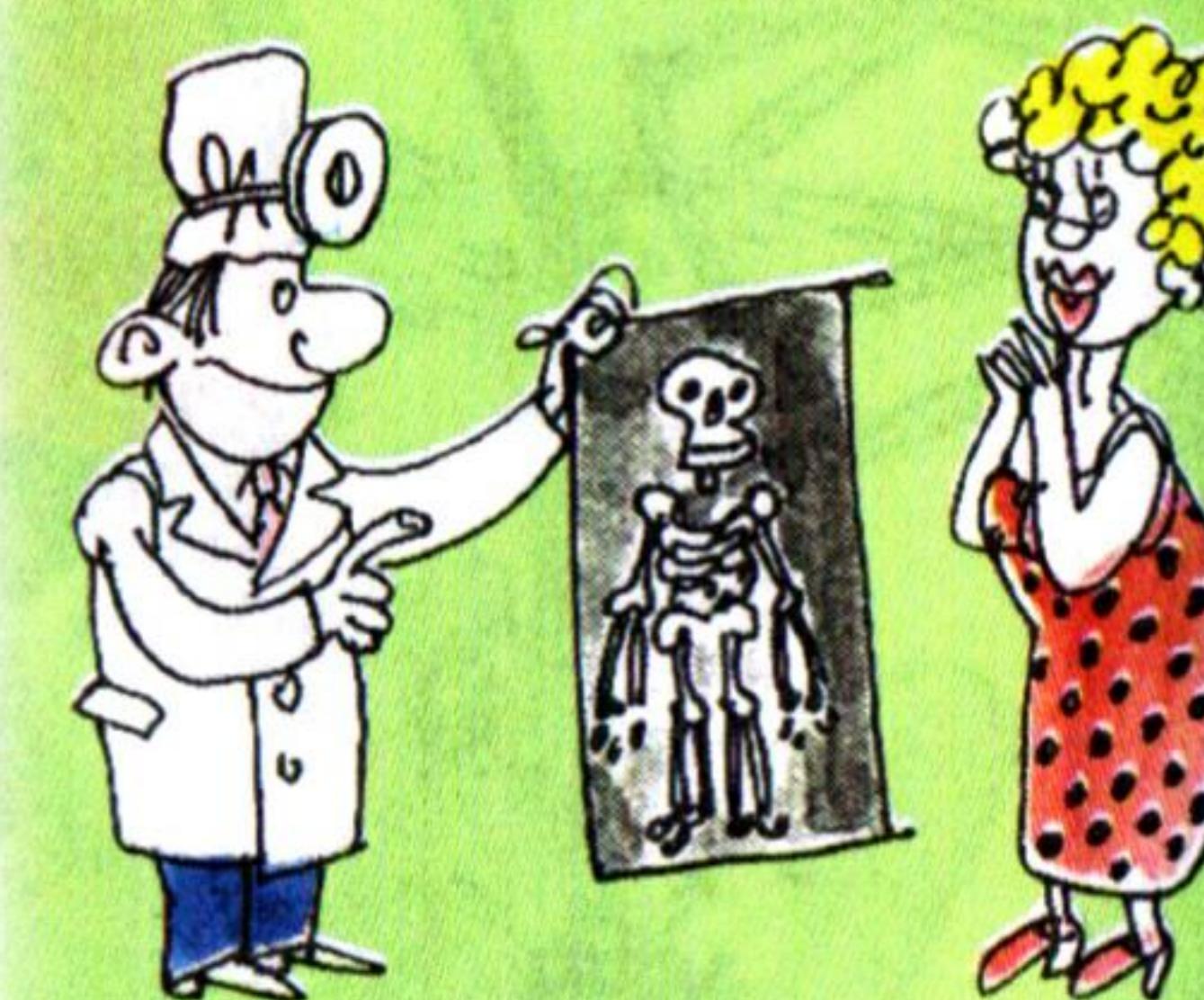
ЯКЩО...

... є слово «гі-
попотам», то
повинно бути
й слово «гіпо-
потут».

... ВИ хочете,
щоби в обід
борщ для ва-
шого чоловіка
був смачним,
намагайтесь
не годувати
його вранці.

... Вашій дру-
жині лікар
встановив ді-
агноз і сказав,
що вона з та-
кою «воробою»
житиме ще сто
років, то обо-
в'язково запи-
тайте у нього,
як би захво-
ріти на таку
«воробу» і Вам.

... Вам твер-
дять, що у жі-

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Думки, думки...

У своєму вступному слові на засіданні уряду прем'єр-міністр України Микола Азаров заявив, що інформація про нарахування 300% пені за несвоєчасну оплату комунальних послуг є чутками. «Хочу заспокоїти, наших людей, – передає кореспондент УНН, – не вірте цим чуткам. А окремим нашим міністрам хочу порадити: не давайте приводу для чуток. Висловлюйтесь більш конкретно. Думка окремих міністрів не завжди є думкою уряду. Пам'ятайте про це...»

Но́к коротка пам'ять, то не вірте: людина з короткою пам'яттю не може пам'ятати дату вашого весілля, день, коли ви познайомилися, коли вперше поцілувалися, пам'ятати, що ви їй наобіцяли і о котрій годині прийшли напідпитку.

... ВИ ВІДКРИЄТЕ ЧЕТВЕРТУ ПЛЯШКУ, ТО СПОЧАТКУ ПОДУМАЙТЕ ПРО ЗАВТРАШНІЙ РАНOK: ОГІРКОВИЙ РОЗСІЛ - НЕ ВСЕСІЛЬНИЙ.

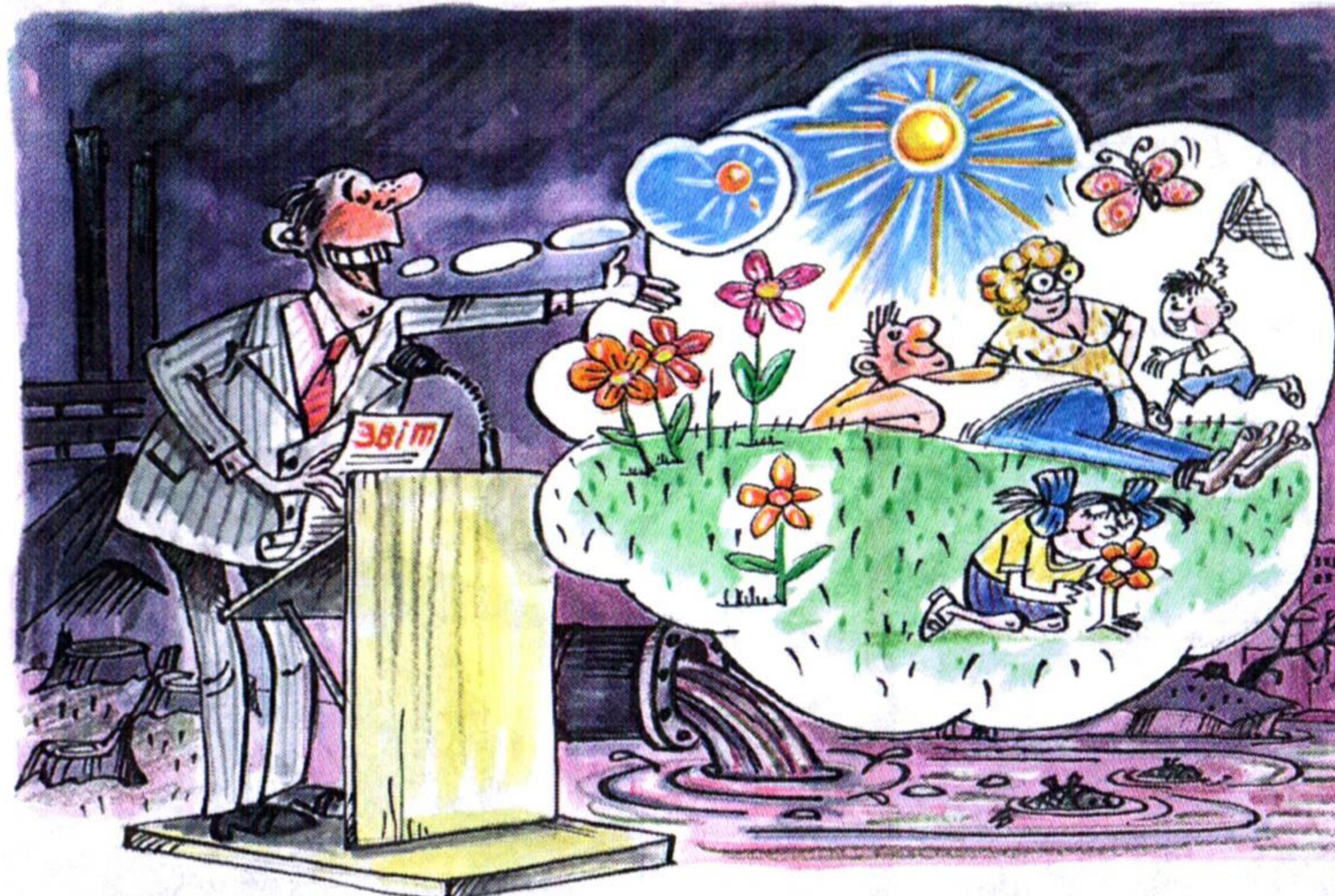

... є «дзюдо», то мало би бути і «дзюпісля».

... ВИ раптом згадали про своє одруження, значить, ВИ побачили симпатичну жінку.

Микола НЕГРИЧ.
м. Львів.

Валерій ЧМИРЬОВ

Увага!
увага!
Продовжується передплата на 2013 рік!

на 3 місяці - 16 грн. 41 коп.

на 6 місяців - 32 грн. 82 коп.

на 12 місяців - 65 грн. 64 коп.

У каталогі видань України на 2013 рік дивіться сторінку 155.

Індекс 74393.

Залучіть до наших передплатників своїх друзів, знайомих, родичів.

Маєте можливість - передплатіть журнал для рідної школи, бібліотеки... Подаруйте людям радість і усмішку!

Щиро дякуємо!
Будьте з "Перцем"!

ЧИ ВАРТО ВІРИТИ РЕКЛАМІ?

Наше телебачення у рекламних роликах переконувало, що препарат проти грипу «Амізон» настільки користується попитом, що «дев'ять із десяти українців обирають саме «Амізон». Як встановив Антимонопольний комітет України, ПАТ «Фармак» поширило неправдиві відомості. Відсоток усіх споживачів, які приймали цей препарат, становить лише 6,2. За недостовірну інформацію виробника оштрафовано на 7,6 млн. грн.

ПРОХОДЯТЬ СПРИТНІШІ

У нашому парламенті вже склалася «традиція», що один депутат голосує не тільки за себе, а ще й за кількох відсутніх у сесійній залі колег. Тому у багатьох із нас (особливо у тих, хто не брав участі у виборах) виникає підозра, що однією з причин обновлення виборчих партійних списків була така: деякі депутати не встигали швиденько натискати кілька кнопок. Через це їх довелося замінити на спритніших.

• • • Василь ШУКАЙЛО • • •

ТАК УЖЕ СКЛАЛОСЯ...

І здійснилося те, що нам снилось віками: поділивши сяк-так територію, заходились мерщій барани із вовками разом

спільну
писати історію!

ВИБІР

Усе нові підступні рифи стримлять на нашому шляху, все ті ж стари-старезні міфи нас держать в дикому страху,

і між земним та Божим раєм ми звично пекло обираєм.

УСЕ ПОПЕРЕДУ

Час - не для нас, для нас ще буде час. Шкода, тоді уже не буде нас...

ТЕЛЕДЕБАТИ

Щодня - гризня та сама знову й знову, на «ящик» вже не хочеться й дивитися... Розумні завше знайдуть спільну мову, а дурні знайдуть, за що б їм побитися.

МЕНТАЛІТЕТ

Пішов у гори Алітет, зберігши свій менталітет. Куди ж то наш козак Мамай? Куди ж... Ізнову за Дунай!

СУМОГОННИЙ АПАРАТ.
МУТНИЙ КОНТРОЛЬ.
ЗАКОНОМАРІСТЬ.
ПРОЖАТКОВИЙ МІНІМУМ.

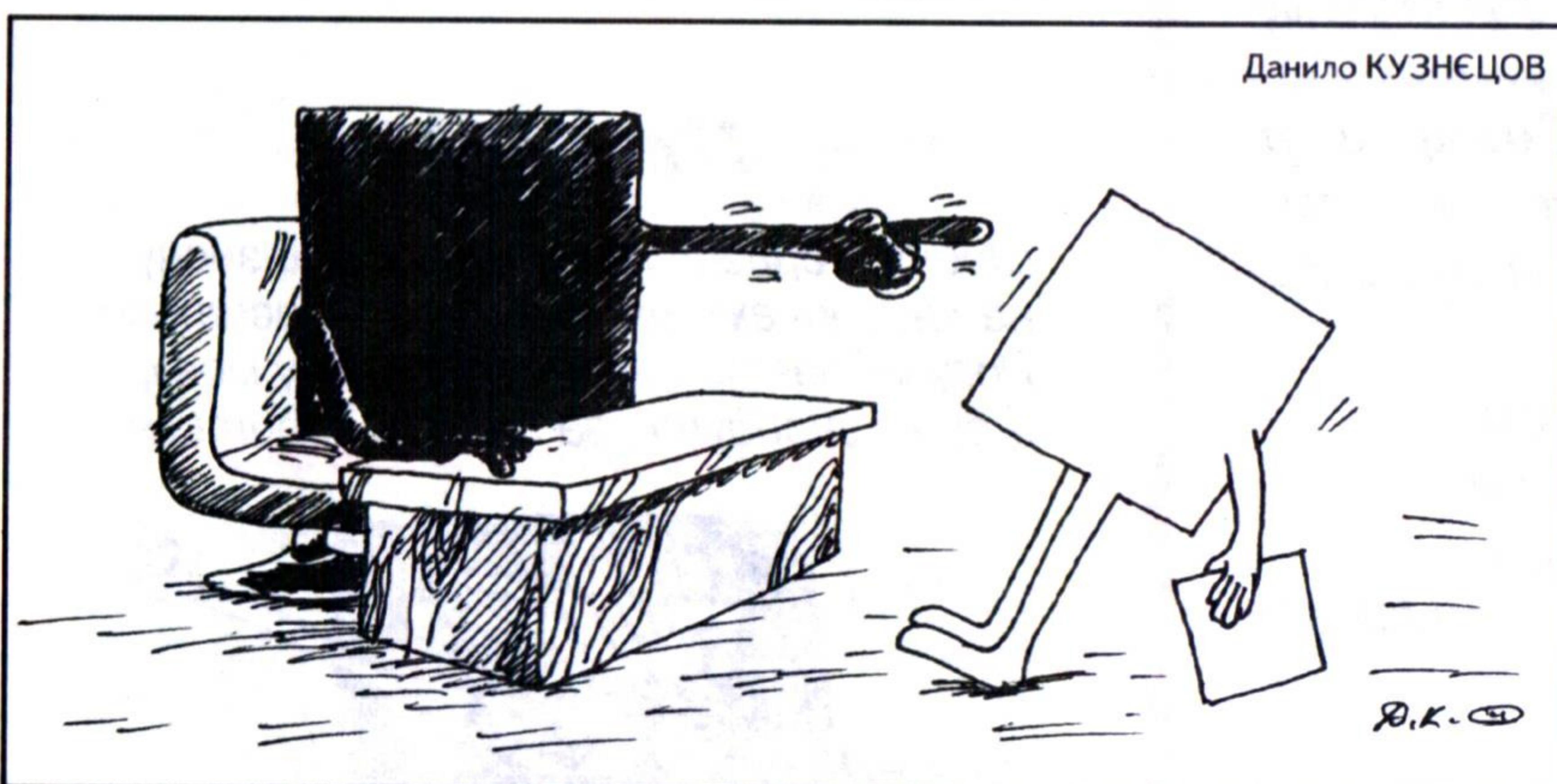
ДОВАРЕНА ОСОБА.
ВІДБУВНА КОЛЛЕТА.
ХОМУТАТОР.
Василь МОМОТЮК.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Дожилося село, уже й нема кому цю колоду вкрасти!

Данило КУЗНЄЦОВ

**Вибирати дружині по-
дарунок на день народ-
ження зазвичай важче,
ніж було вибрати саму
дружину.**

**Не може бути здо-
рівним суспільство, в якому
аптек більше, ніж спор-
тивних магазинів.**

**Гарний асфальт в
Україні на дорозі не ва-
ляється.**

**Чоловіки гуляють не
тому, що вони негідники,
а тому, що усі жінки пре-
красні.**

Зібрав Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ.

**Після перевірки на де-
текторі брехні усі депутати
правильно відповіли
тільки на одне запитання: «Прізвище, ім'я та по-
батькові?»**

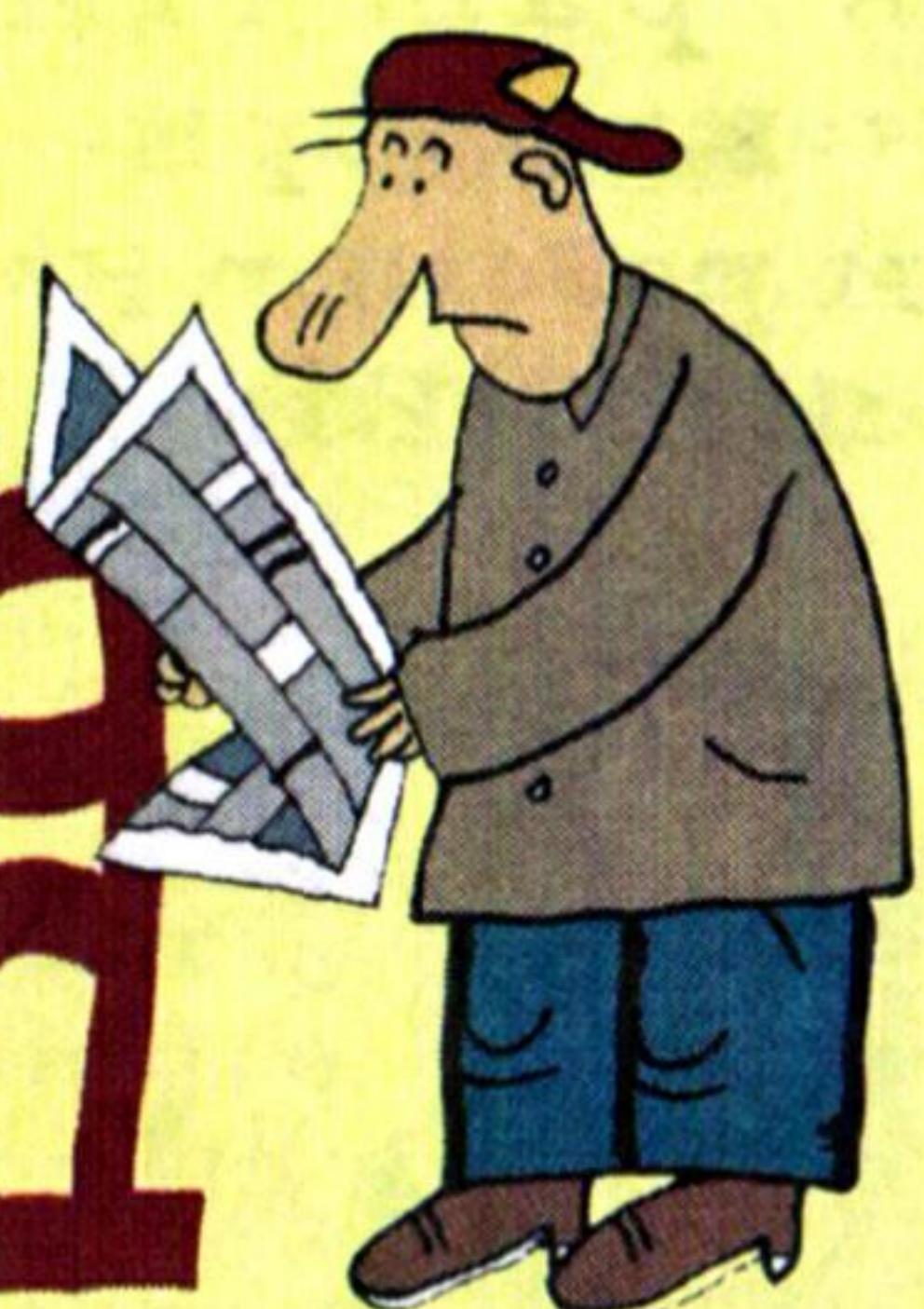
**Якщо автоінспектор,
котрий вас зупинив, до
вас біжить, а не йде, зна-
чить, йому не просто
потребні гроші, а потребні
терміново.**

Вітаємо
головного
редактора
журналу «Перець»,
відомого
писменника-
гумориста,
лауреата
літературних
премій
ім. Остапа
Вишні,
ім. Степана
Олійника,
ім. Олександра
Ковіньки
та Нобельської премії,
заслуженого
журналіста
України,
Михайла
ПРУДНИКА
із 60-літтям!

Дружній шарж
Олександра Міхнушева.

ПЕРЕДПЛАТНА КАМПАНІЯ

ГУМОРЕСКА

До головного редактора
увірвався обурений читач і
розгорнув останнє число ти-
нівника:

— Ви свою газету читаєте?
— Гм!.. — зніаковів редактор.

— Доводиться...

— Бо вам за це гроші платять.
А я передплатив вашу ма...
макулатуру і що маю? Тільки
збитки! Скільки можна знуща-
тися над людьми?!

— Вам щось не подобається у
нашому виданні? — обережно
поцікавився редактор.

— Усе! — відрубав читач.

— Усе?

— Саме так! Тому попрошу
повернути мені гроші...

— Ну, це... неможливо... — за-
м'явся редактор, у якого до
зарплати залишилося як кіт
наплакав. — Ми ж цілий рік пи-

сали... Ви читали... А тепер...
назад гроші... Давайте погово-
римо конкретніше...

— А що тут говорити — гроші
на бочку! Інакше — йду до су-
ду!

— І все-таки...

Читач рвучко розгорнув газе-
ту і тицьнув пальцем у першу-
ліпшу колонку:

— Візьміть ось це!

— Гороскоп?

— Це називається гороско-
пом?! Ха! У них це називається
гороскопом! А тепер читайте:
«Рак на цьому тижні може за-
вагітніти...»

— Ну й що?

— Як «ну й що»? Я — Рак!

— Так це ж для жінок «за-
вагітніти»...

— Ні, тут написано не для жі-
нок, а для Раків. А далі ще й

уточнення є: «Чекайте неймовірних сюрпризів...» Оце такі сюрпризи?

— Та заспокойтесь ви...
— Як тут можна бути спокійним? Читаємо далі: «Протягом тижня виникатимуть також фінансові труднощі...»
— Ну, потерпіть трохи...
— Скільки можна терпіти? Ви уже третій місяць поспіль обіцяєте Ракам труднощі, трудно-

щі, труднощі... Борги, пожежі, травми, подружню зраду...

Скупа чоловіча слюза скотилася по щоці читача.

— Ну, ми тут ні при чому,— розвів руками редактор.— Це так зорі розташувалися у вашому сузір'ї...

— Зорі? — перестав схлипувати чоловік. — Не треба дурити народ! От читайте у газеті «Незалежне щастя»: «У Раків цей тиждень сприятливий для фінансових операцій. У середу є надія на нові романтичні знайомства. Спілкуйтесь, фліртуйте, кохайте!» Це як називається?! Зорі? «Незалежне щастя» турбується про своїх передплатників, а у вас: «...можливі конфлікти з начальством, не йдіть наперекір колективу, не їдьте трамваєм, не їжте хліба...» А що тоді єсти? Я, щоб уникнути конфліктів із начальством, уже третій місяць із ним не вітаюся. Гадаєте, допомогло?

— Ну, заспокойтесь, заспокойтесь... Виправимо становище, врахуємо ваші зауваження...

— Хіба це зауваження? Це крик душі! Ваша газета витіпла з мене останні нерви. Я вже спати не можу...

— Чому?
— А ви «Сонник» у своїй газеті читаєте? Тут написано, якщо вам присниться агітатор, то це... до путчу. А мені тільки агітатори й сняттяся. Вранці телевізор боюся вмикати. Як тільки музику почую, думаю, що то «Лебедине озеро» передають.

— Врахуємо і це,— зробив помітку в блокноті редактор. — А вам раджу перед сном частіше бувати на свіжому повітрі...

— На якому повітрі?! Ви свої прогнози читаєте? Ось дивіться: «Сьогодні в Осло й Берліні — плюс дванадцять; у Лондоні й Парижі — плюс тринадцять; у Софії й Празі — плюс одинадцять; у Римі й Афінах — аж плюс вісімнадцять, а у нас... від трьох до нуля... плюс мряка...»

— Ну ю що?
— А те, що люди з вас сміються. Для себе вже й погоди путь не можете надрукувати.

— Врахуємо! Обов'язково врахуємо...

— А інформація у вас яка? Ви свою інформацію читаєте? «Протягом одного дня бабусю-пенсіонерку вдома тричі пограбували злодії...» Ви вже так залякали читачів, що вони бояться брати до рук вашу газету...

— Так це ж факт... — боязко заперечив редактор.

— Який це факт?! От якби бабусю грабували сімнадцять разів, і вона усіх сімнадцятьох грабіжників через вікно з дев'ятою поверху викинула разом із міліцією, що приїхала їх затримувати,— ото факт! Отоді б вашу газету з кіосками хапали...

— Врахуємо...
— Або ще! — не вгавав передплатник. — Ви пишете, що ціни ростуть.

— Усі ж газети пишуть...
— А ви надрукуйте великими буквами отаке: «Найближчим часом ціни на всі товари і продукти впадуть удвічі!» Уявляєте?! Та про вашу газету стільки балашок буде! А потім усі газети це передрукують. Усі таку інформацію прочитають. А в уряді теж: одну газету відкрили — ціни упадуть, другу — ціни упадуть, третю... Шо їм залишиться робити?

— Гм... Спробуємо, — пообіцяв редактор.

А коли відвідувач пішов, велів скликати увесь колектив редакції.

— У ці дні, коли закінчується передплата, — почав він, — ми повинні боротися за кожного читача... Хто у нас відповідальний за гороскопі?..

Михайло ПРУДНИК.

Анатолій ГАЙНО

— Та нашо в школу ходити?! В інтернеті ж можна про все дізнатись!

ІРОНІЗМИ

● Не кожного дня вітаєшся з директором за руку, а руки він тобі викручує щодня.

● Не хвали сам себе, допоки підлабузники не захвалять.

● Сказати начальству прямо в очі все, що вони про нього думають, здатні лише підлабузники.

Віктор ГНАТЕНКО.

— А нам же завтра на роботу...
— Пусте! Знаєш же: робота — не вовк!

Презентація у "Перші"

Віталій ЖЕЖЕРА – унікальний чоловік. Його треба бачити, з ним треба розмовляти, з ним можна і помовчати... Він уже багато років працює в газеті «Голос України». В газеті «По-українськи» друкується у симпатичній рубриці «Колонка». Нещодавно у видавництві «Нора-Друк» вийшла його книжка «Господні комарики», в якій – невигадані свої житейські історії.

Письменниця Світлана Пиркало у лаконічному передньому слові написала: «Віталій Жежера – це окремий світ, у який він іноді пускає зазирнути». А його колега і друг Віталій Суддя до цього додає: «І світ цей із не-повторною жежерівською усмішкою...»

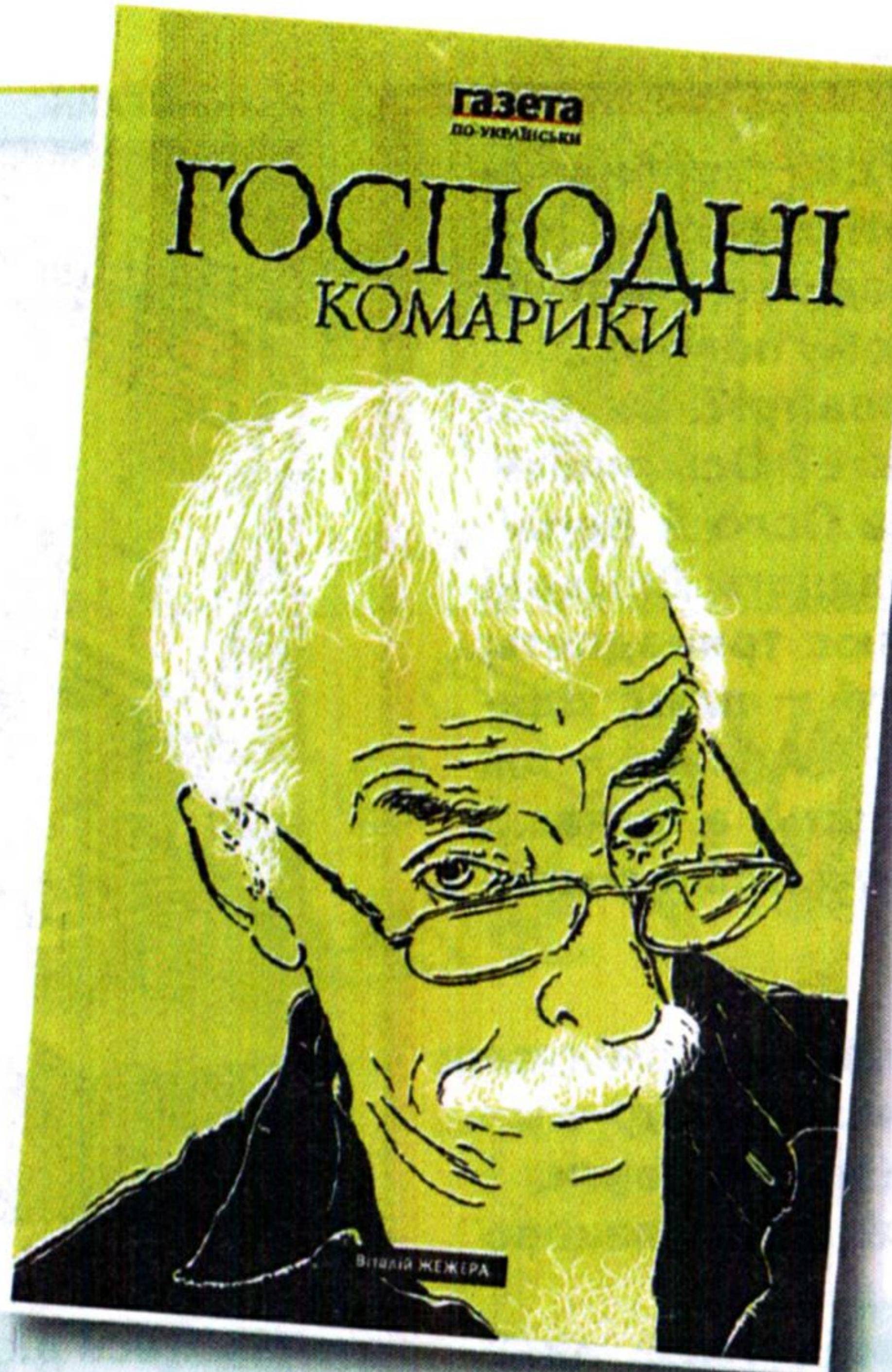
Візьміть мене на крилята

У мене в дитинстві були певні неприємності з ботанікою. Я якось знов, як котра квітка зв'язується. Знав та й годі. А між нашими хлопцями це вважалося майже непристойністю, чимось дуже дівчачим. I хлопці з мене сміялися. Потім перестали, але мені й досі на душі буває тяжко й прикро, коли ненароком згадую все те.

А оце один психіатр недавно розповів історію, яка трішечки, заднім числом, утішає в моїй давній і дивній біді. Хоч це й зовсім інша історія.

Отже, той психіатр, коли був молодим спеціалістом, працював в одному авторитетному лікувальному закладі. Відомо, якому. Й туди до них із провінції прислали хворого з невідомим, але важким діагнозом. Ну, якась така зовсім тупа мовчазна людина, й що до чого – незрозуміло.

Столичні психіатри взялися за нього, озброївшись найпередовішими методами й найдосконалішими тестами. Вони билися з ним кілька годин, але жоден тест не допоміг роз'яснити справу. Пацієнт залишався тупо-нейтральним. Вони втомилися, сиділи й

дивились у вікно. Побачили там пташку. Знічев'я хотів спитав сам себе: мовляв, що воно за пташка, де живе й чим харчується?

I тут пацієнт, який до того мовчав, заговорив. Він сказав:

– Та то ж сойка!

I розповів їм, де вона живе, що любить, яка у неї хата і яка родина. Вони слухали й тихенько рвали під столом свої тести. А потім відпустили його додому.

А колегам своїм у провінцію написали: нормальний.

Іноді це трапляється. Отак, мов у казці. Скажеш:

– Візьміть мене на крилята! – й тебе раптом десь почують.

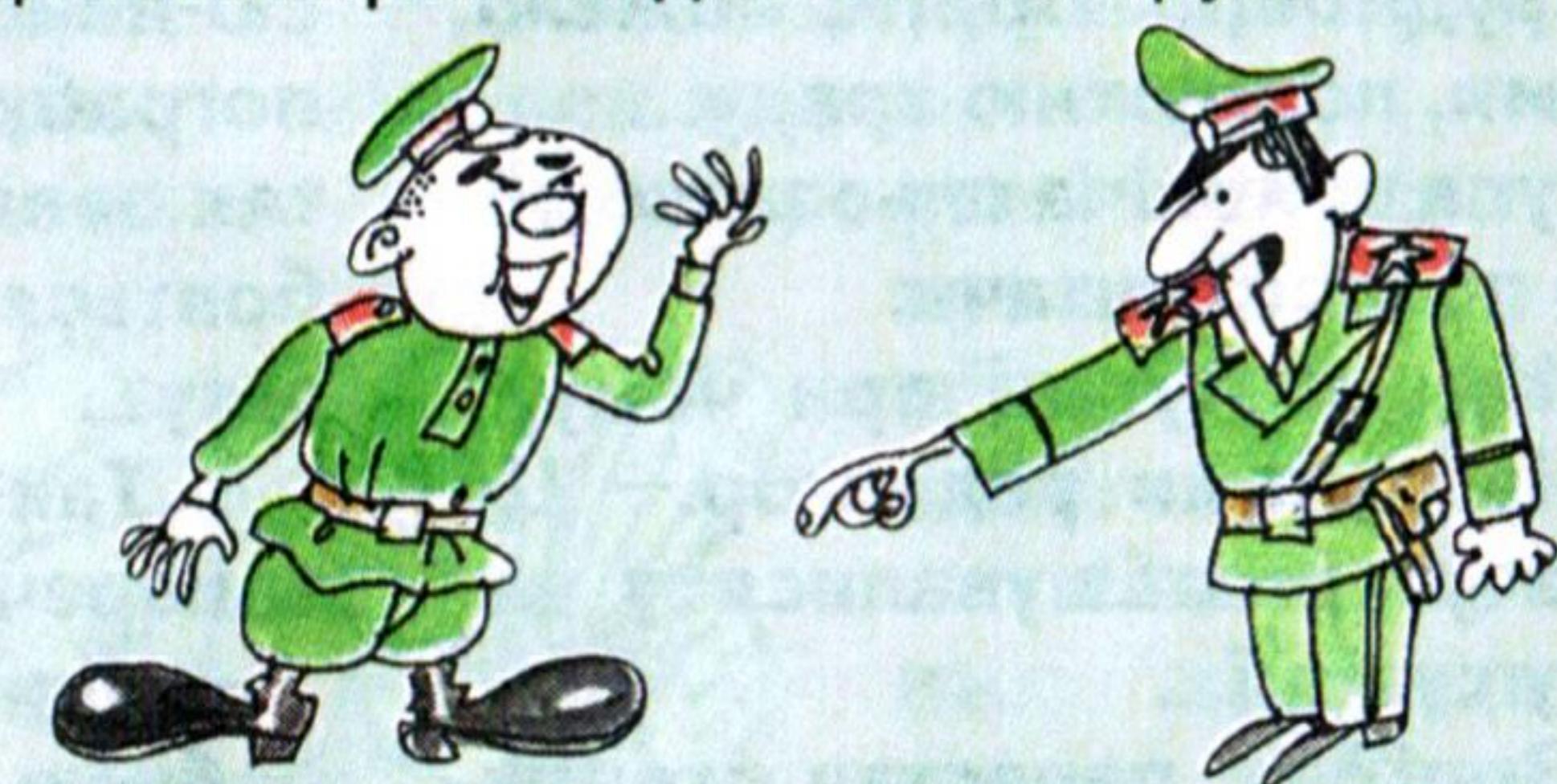
Флористика

Моя права щока морщиться, отже, я згадую свого комбата. Якось ротний старшина видав мені такі стоптані чоботи, що комбат спітав: «Што ето за йипонець?!» Старшина каже: «У него ногі такі, товариш майор!» Отоді комбат і зморшився. I я оце так само. Ноги маю нормальні, та саме тому вони й нагрішили багато. Покинули якісь місця чи людей, які

циого не хотіли, бо звикли до тебе. Утім, ти грішиш не тоді, коли йдеш звідси, а ще тоді, як прийшов сюди, – де тебе не знали й не думали про тебе, й не любили, й не сумували од думки про те, що ти зараз отак раптом візьмеш та й підеш. Я так робив, і вслід дивилася маті або мої діти. Тому морщуся, дивлячись на свої ноги. Добре тому, хто сидить на місці. Якби міг вибирати, я був би споришем. Ця трава росте у старих обжитих дворах, яких уже мало, і я такий покинув колись. Цю траву люблять курчата і дівчата.

Вас колись дзьобиком щипало за руку курча – дуже ніжно? Те саме відчуває спориш, коли вони пасуться там. Ось чому хочу бути споришем, а в мені курчата, і я нікуди не подінусь од них, і вони од мене. У спориш є очі. Але він малого зросту, тому бачить лише те, що відчуває: оцих курчат і – коли по двору йде дівчина. Але спориш не знає – вона лиш прийшла чи віддаляється? Зате він знає інше.

Те, що я з дитинства хотів знати: таємницю руху дівчачої стопи, коли вона стає на пальці й одночасно робить дивовижний рух, ніби птах,

що торкається хвостом землі, а сам ось-ось злетить, але тут же знову ховається в спориші. Це схоже на музику, що невловимо пливе повз тебе. Я б розгадав той секрет. Його гріх не розгадати, бо в тому русі – пензель Бога, коли він хоче намалювати щось гарне. Але він малює не так, як ми. Він малює не зупиняючи пензля.

Хай буде, як сказано

Іноді в нашій сім'ї розказували одну історію про моого діда, що був ковалем. Ця історія розказувалася не просто так, а коли виникали певні труднощі, що здавалися безвихідними.

У СІМ'Ї ЛІТЕРАТУРНОГО КРИТИКА

– Послухали ми, доню, вірші твого обранця, присвячені нам із матір'ю, і вирішили: хай ще з рік попрацює над ними. Рано ще твою руку йому віддавати.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Віталій ГРІНЧЕНКО

Або коли ті труднощі вже закінчувалися. Утім, історію цю не назвеш повчальною або практично-корисною. Отже, дід був ковалем і кузня його стояла так, що додому він ходив через греблю. Йде він якось надвечір, а на греблі сидить чорт. Такий сірий дебелій дядько без шиї. Сидить спиною до стежки й дивиться на воду. Коли дід проходив повз нього, чорт глухо сказав сам до себе:

— Що не год — то хуже!

Я прошу літредакторів не виправляти цю фразу, бо саме так він сказав, і не наше діло туди втручатися. Дідові фраза не сподобалася. Не через філологічну неправильність, а — просто й без того все здавалося гірше нікуди.

А наступного вечора все повторилося. Дід розсердився. І на третій вечір, ідучи з кузні, уяв із собою залізного шворня. І коли чорт знову повторив:

— Що не год — то хуже!

Дід уперішев його по спині. Чорт рівним голосом сказав:

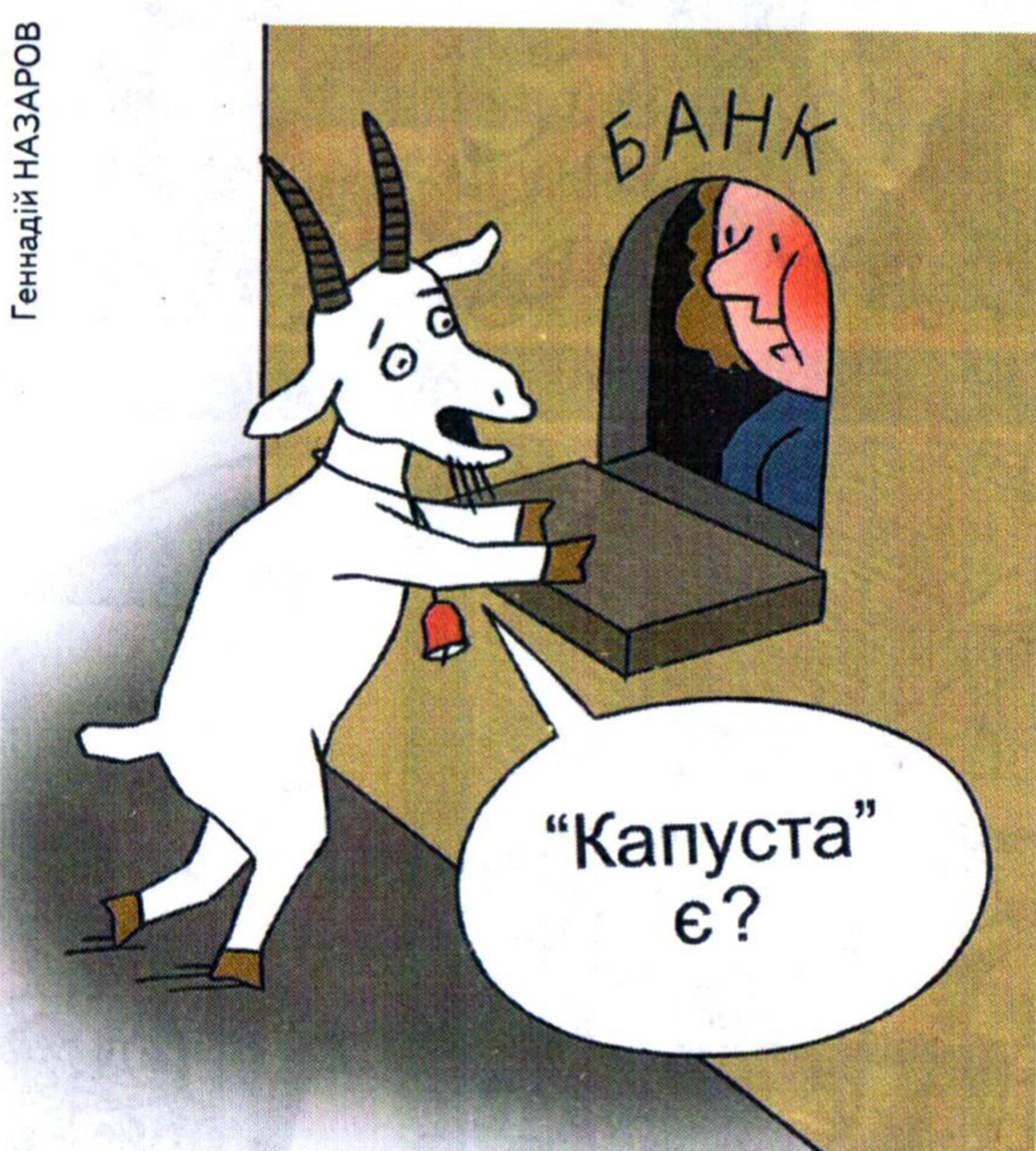
— А отак погано ще й не було! — й пірнув у воду, й більше дід його не бачив.

Це сталося перед Першою світовою війною, де діда поранило. А потім посипалось як із мішка: революція, денікінці, махновці, комуністи. І колективізація, коли в діда забрали кузню. Далі — тридцять третій рік, ежовщина, фінська війна, німці, й знов комуністи. Ця історія розказувалася так, що не було зрозуміло: чорт усе це мав на увазі від самого початку, чи все це сталося через те, що дід ударив чorta?

Я, коли здатен думати головою, схиляюся до другої версії. Але думати головою починаєш уже після того, як спробуєш повідомляти те, що здається тобі чужими помилками й неправильностями.

Віталій ЖЕЖЕРА.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

БАРКАС — касир бару.
БАРИЛО — бармен.

ГУБКА — поцілунок.
ГАМАК — споживач.
ГОРИЩЕ — велетенське багаття.

Олег ГУЦОЛ

ІРОНІЗМИ

- Напис на склі у маршрутці: «При аварії скло розбити молотком. Молоток мати при собі.»

- Через велике забруднення атмосфери Атлант не втримав неба.

- По-справжньому стає соромно за нашу державу, коли отримуєш зарплату.

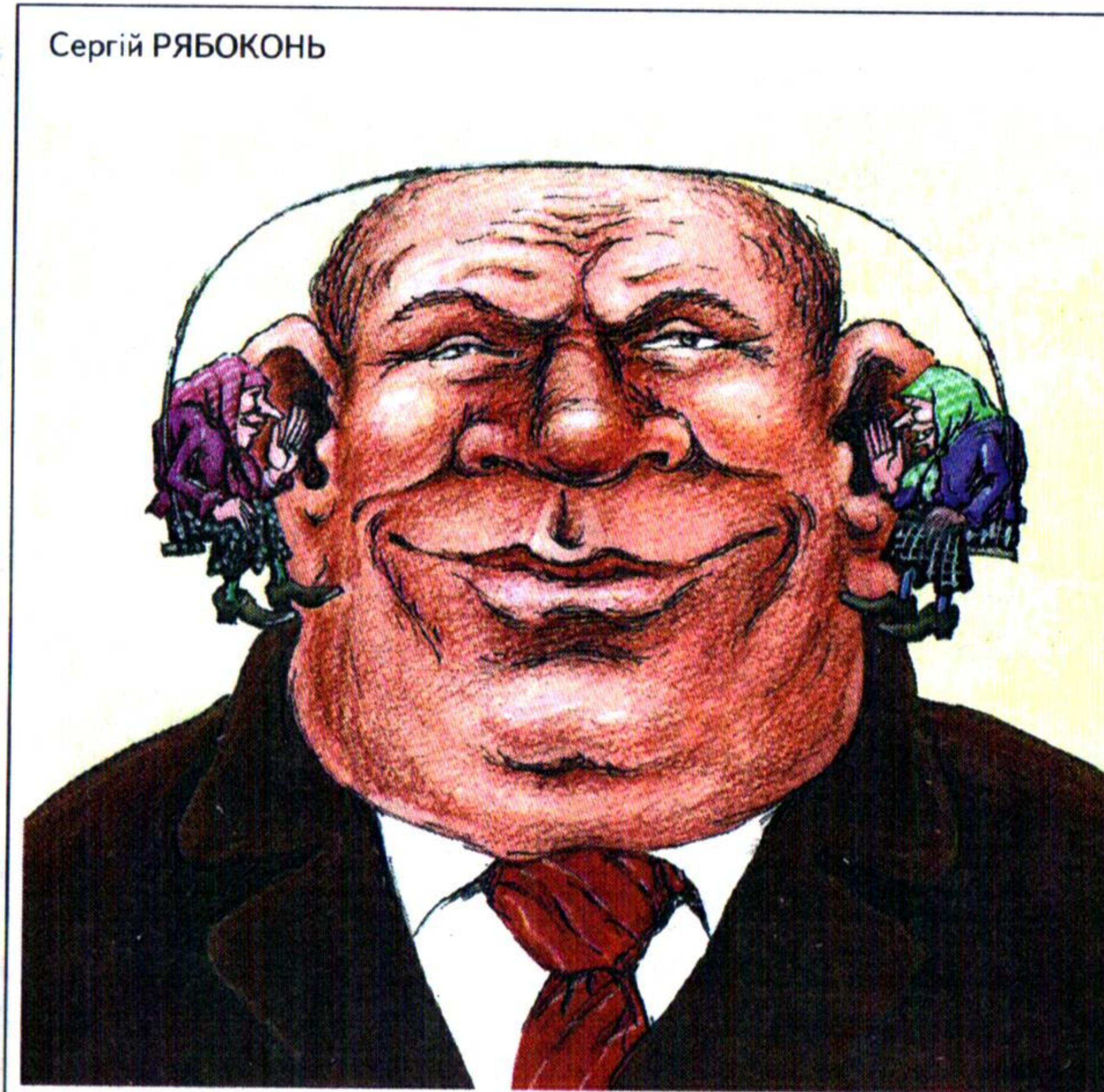
- Хотів узятися за розум, а його нема.

- У нас і підроблене уже підробляють.

- Говорив правду — ніхто не вірить. Почав брехати — перестали вітатися.

Василь ТІТЕЧКО.

с. Мале Вербче на Рівненщині.

Сергій РЯБОКОНЬ

Данило КУЗНЕЦОВ

ДЕРУНИ — заповзятливі хабарники.
ЗАБРАЛО — податківець.

ЗАЛІЗЯКА — альпініст.
ЗАВІРЮХА — нотаріальна контора.

ЇЖАК — любитель смачно поласувати.

Євген ЩУР.
м. Луцьк.

Народні смішки

ТАКА РОБОТА

— Катерино, за кого ти видала заміж свою дочку?
— За автоінспектора.
— Ну і як, допомагає зять?
— Та де там! У нього така робота, що звик тільки брати.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська.

А КАЖУТЬ...

Схильований Петро розповідає:
— От кажуть, що курити — шкідливо. А оце кілька хвилин тому, шойно я зайшов у магазин купити сигарет, як якийсь джип розмазав по тротуару двох перехожих. Ну що було би зі мною, якби я не курящим був?

Почула і записала Вікторія ПРОКОПЕНКО.
м. Київ.

ПЕКЛО

Екскурсія у пеклі. Відвідувачі підвідуть до казана, де булькає смола. В ньому сидить інтелігентний на вигляд чоловік.

Відвідувачі питаютимуть у нього:
— Хто ви такий?
— Учитель середньої школи, — усміхнувся інтелігент.
— За що ви потрапили в пекло?
— Ну що ви, хіба це пекло...

КНИЖКА

Подруга дала мені почитати книжку: «От-рута. Учора, сьогодні, завтра». Чоловік побачив — уже третій день посуд міє, приходить додому тверезий, сміття виносить, і в усьому зі мною згоден...

СМІЛИВИЙ І КМІТЛИВИЙ

— Виходь за мене заміж...
— Чоловік, за якого я вийду, має бути сміливим і кмітливим.
— А хто тебе врятував, коли титонула?
— Сміливий — це не завжди кмітливий...
— А як ти думаєш, хто човен перевернув?

Почув і записав Микола ГРИНЕНКО.
м. Немирів Вінницької області.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ

Синоптик диктує секретарці прогноз:
— У суботу дощ, температура вище нуля...
— Ой як прикро! Я саме збиралася у парку погуляти...
— Ну добре, дощ викresпіть.

ВИБОРЫ

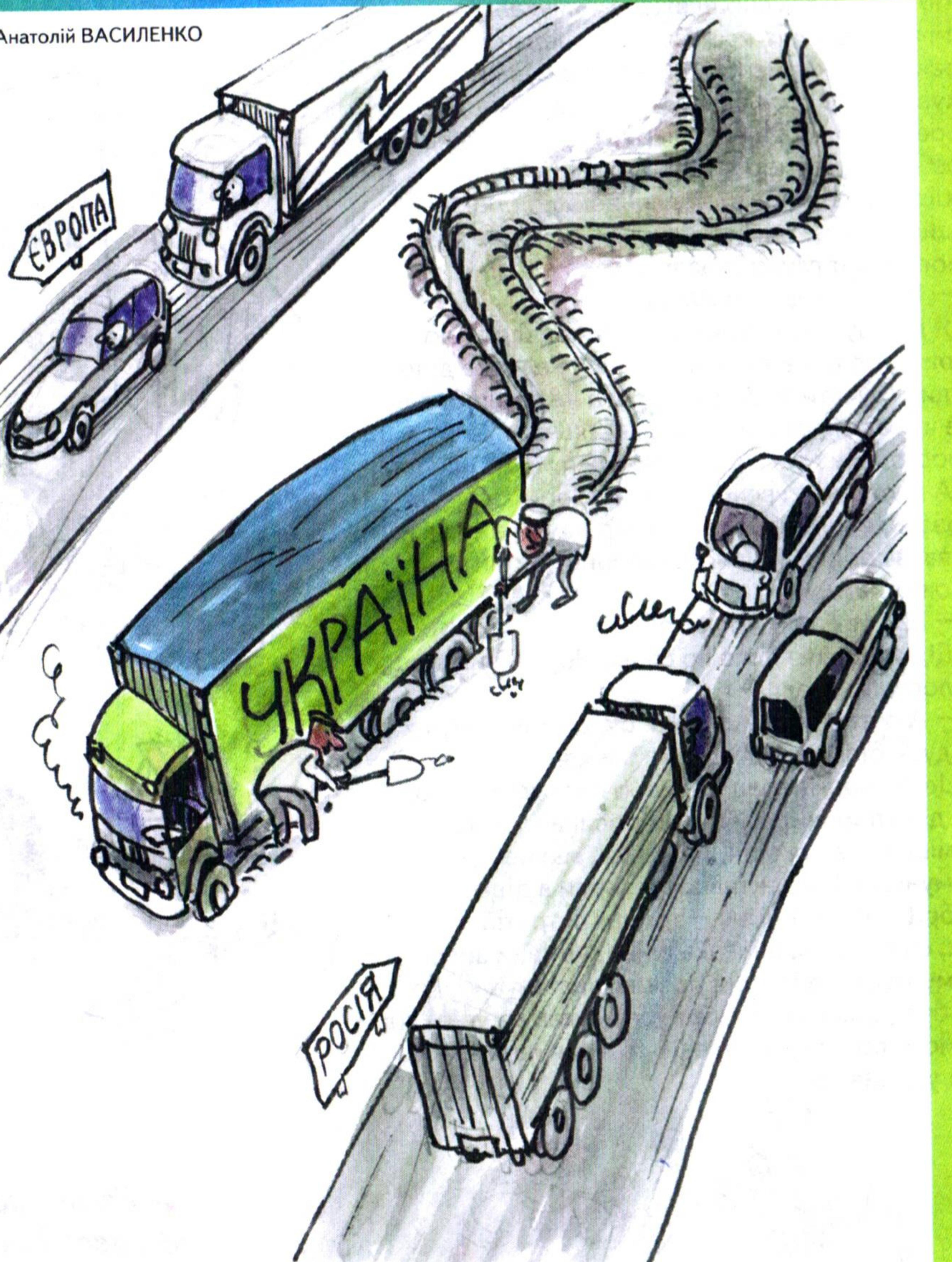
Дзвінок із окружної комісії на проблемну виборчу дільницю.
— В чому протоколів із мокрими печатками до нас не везете?
— Чекаємо, поки підсохнуть...

Почула і записала Попіна ВІШЕНЬКА.
м. Похвистина на Полтавщині.

ТУРБОТЛІВА БАБУСЯ

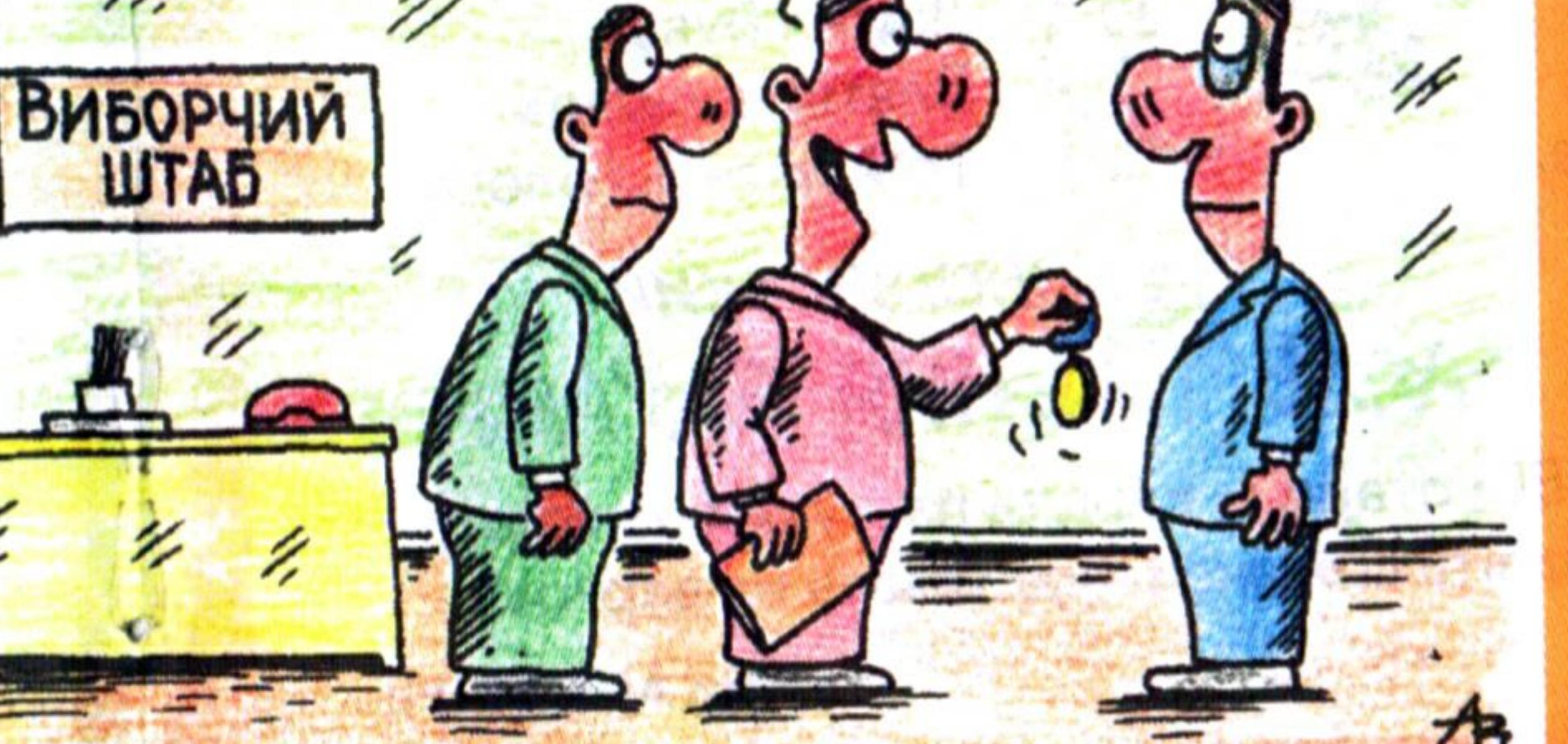
На дитячому майданчику бабуся кричить до онука:
— Юрасику! Не бий хлопчика попаткою по голові! Спітніш і простудишся!

Почула і записала Валентина ОСІПЕНКО.
смт Солоне на Дніпропетровщині.

ВІНЕГРЕТ із ПЕРЦЕМ

— ВІН ГОРОДЖУЄТЬСЯ МЕДАЛЮ
“ЗА БОЙОВІ ЗАСЛУГИ НА МАЖОРИТАРНОМУ
ОКРУЗІ”...

— Чула, що на всій території України дощі, а в Києві дощ зі снігом...
— Влада, що хоче, те й робить...

— Ми відкопали печеру льодовикового періоду, мешканці якої і досі перераховують виборчі бюллетені.

— Комбінат за-крили. Виявilo-ся, його створи-ли комбінати!

Вітаємо ювілярів!

ПЕРЕКЛАДИ

Польська фрашка

Анджей ДОЛЕНГОВСЬКИЙ
ДАЛЕКЕ І БЛИЗЬКЕ

Мета, здається, за рікою,
Нема лиш мосту під рукою.

Вітолльд ЛЕНДЗЮН
ВІТЕР ИСТОРІЇ

Вітер історії
Лютий бува:
Злетів капелюх –
То й летить голова.

Igor ARTEMCHUK.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Письменника-гумориста,
перекладача,
упорядника багатьох книг
веселих історій
про відомих людей
Ігоря АРТЕМЧУКА
з поважним 75-літтям!

Дружній шарж Анатолія Василенка.

ДУМКА

Велику посаду Матвієві треба:
Він дуже великої думки про себе.
Ту думку плека черепна порожнина,
Бо в тій порожнині та думка – єдина.

ВОДА, ВОДА...

Роман наповнений водою:
Там читачеві – з головою!

ПТОЕТ І РЕДАКТОР

– У весь вогонь
Я вклав у ці рядки...
Зітхнув редактор:
– Краще б – навпаки!

Лех КОНОПІНСЬКИЙ
ЗАСТЕРЕЖЕННЯ БАРАНАМ

«Від отари, – кажуть пастухи без жарту, –
Навіть вожакові відставать не варто».

Письменника-гумориста,
заслуженого
журналіста України,
редактора газети
«Віче-інформ»,
лауреата премії
ім. Дмитра Нітченка
Василя ПРОСТОПЧУКА
з другим 30-літтям!

Дружній шарж Володимира Солонька.

ВАСЮКІВМИ

* Свої
фантазії
довірте
депута-
там.

* Рани заживають до
весілля і відкриваються
після нього.

* Вкладеш гроші з ро-
зумом, із чим тоді зали-
шишся?

* Чим ниж-
чий уклін у
бік влади,
тим вище
сидниці у
бік наро-
ду.

* Будьте здорові до
тосту наступного.

Неприємні
Гноми

Тепер темне діло
Ще більш потемніло.

Хто раніш, хто пізніш,
Та всі свині – під ніж.

На чисту воду їх виводять,
Вони ж сухими й тут виходять.

Круг стола держави –
Лави, лави, лави...

Несе Гая воду...
Вже стаття доходу.

І найширша ріка
На початку – вузька.

Vasyl PROSTOPUCHUK.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

✓ Ми всі ходимо по
колу. Лише різного рі-
аметра.

✓ Час – гроші. Тому й
лікує.

✓ Осточортіло обож-
новати.

✓ Ну до чого тут зе-
мельна реформа!? Так
би і сказали – земле-
трус.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

– Украли звукову апаратуру, ноутбук, два комп’ютери,
відеоапаратуру, плеєри... Ікон, слава Богу, не чіпали...

**Поета-
гумориста,
заслуженого
журналіста
України,
багаторічного
автора
«Перця»
Аркадія
МУЗИЧУКА
з достославним
70-літтям!**

Дружній шарж
Олексія Кохана.

ПРОБЛЕМА

— Ти щось кислий на обличчі...
Що з тобою сталося?
— Та одружувається двічі
І щораз невдало...
— Зате дихається вільно...
— Та ні! — Гнат бурмоче. —
Перша — пішла добровільно,
А друга — не хоче.

ЗА ГОРОСКОПОМ

Питає Галя у Терези:

— За гороскопом хто Іван?
— Вівця — коли бува тверезий,
А як нап'ється — то баран.

ПІДОЗРА

— Ти мене, напевно, розлюбив,—
Чоловіку доріка дружина,—
Перше ти такого не робив.
Ну, хоча б скажи, у чим причина? —
Чоловік розгублений мовчить.
Бо не знає, що й казати;
Наче й не збирається розлюбити.
Не втай і гривні із зарплати.
А дружина:
— Ти ж мене кохав!
Як приходив, то летів з порога
І відразу в шафи заглядав,—
Все шукав чи там нема нікого.
А тепер, неначе дикий звір
Ти летиш на кухню, ніби куля,
І мене не бачиш до тих пір,
Поки не з'їси, що є в кастрюлях.
... Ти мене, напевно, розлюбив.

Аркадій МУЗИЧУК.

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ось вам, мамо, подарунок! Умови сприятливі для цієї тваринки!

Олена ЦУРАНОВА

Юрій КОСОБУКІН

ЧУМІШКИ З КОНЦЕРТА БАЖАННЯ

Зловив старий Золоту Рибку. Загадує їй свої три бажання...
Рибка зауважує йому:

— Діду, у твого сусіда тільки одна корова, а ти вже третій раз просиш мене, щоб вона здохла.

БЕЗСОННЯ

— Дорогенька, дай мені снодійне.
— Хвилинку.
— Швидше, бо засинаю.

ТАК КРАЩЕ

— Слухайте-но, сусіде, і як ото ви можете терпіти усе це?!
Ваша дружина цілими днями когось лає, б'є тарілки, кричить на собаку...

— Ну то й що! Чи ви, бува, не думаете, що то набагато приємніше, коли вона в добром настрої і цілий день співає?

ЩЕ РАНО

— Підсудний, ви визнаєте свою вину?
— Не можу цього сказати, я ще не чув свідків.

З РОЗРАХУНКОМ НА...

— Було б добре, якби ми усиновили кількамісячну англійську дитину, — каже Тамара чоловікові.

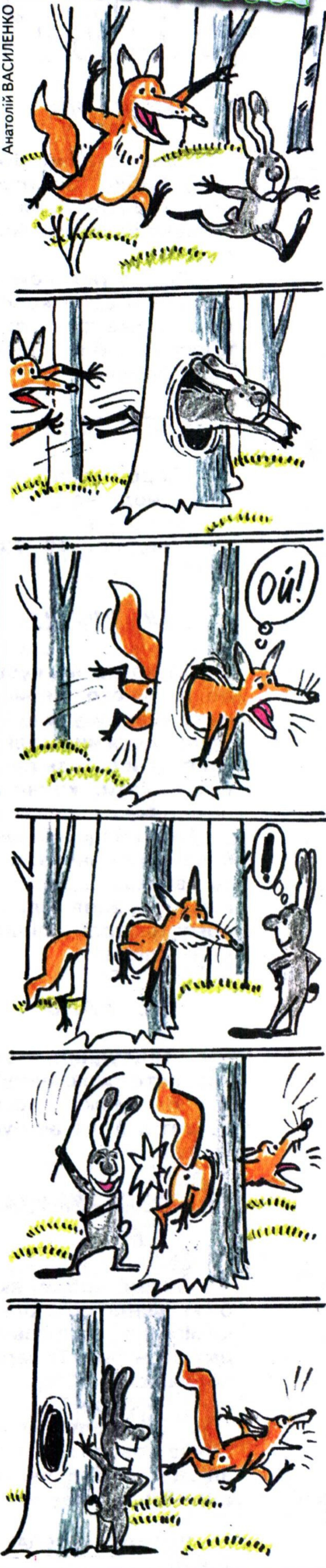
— І чого б це?
— Ну, коли вона почне говорити, то я зможу почати вчити англійську мову.

Надіслав Леонід ОПАРА.
м. Київ.

МАЙБУТНІЙ АДМІРАЛ

У калюжі вранці-рано
Ждуть кораблики Романа.
Жаль – майбутній адмірал
В чоботи води набрав...
Мамо, йди мерштій сюди,
Тільки в море не впади!

Віктор БОЙКО.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

РАВЛИК

Равлик-Павлик-Слимачок
Замкнув хатку на гачок.
Написав: «Мене нема –
Починається зима!»

Ігор СІЧОВИК

ПЕРЧУСНЯ

Сторінка для дітей

Казка про Чарівні дрови

Йшов якось собі ведмедик Туп лісом, дивиться – зайчик Хрум дрівця рубає.

– Доброго дня, куме Хруме! – каже ведмедик Туп.

– Доброго! – вклонився зайчик.

– А що це ти, куме, робиш? – питає ведмідь.

– Ось, бачите, дрівця на зиму заготовляю. Як буде холодно – затоплю піч і грітимемося. Дітки ж у нас маленькі, у зайчаток вушка мерзнуть.

– Давай-но, куме Хруме, я тобі допоможу. Я рубатиму, а ти складатимеш.

От стали вони працювати. Ведмідь дужий, рубає

швидко; заєць спритний складає гарно.

І ведмедю дрівець наскладали.

По червоному і жовтому опалому листі прийшли холоди. Якось уночі ведмедик Туп страшенно змерз. Завітав уранці до кума Хрума, а в того

тепло! Зайченятка граються. Сміються. Ведмідь відігрівся і вирішив собі:

– Ну сьогодні і я піч затоплю!

Натопив гарно, так що в хаті стало тепло, як у Петрівку, і заснув. І снівся ведмедику чудовий сон, що ніякий він

не ведмідь, а бджола. І що живе він у вулику.

І що там, у тому вулику, цілі гори меду, а їсти його ні кому. Тільки на нього, Тупа, вся надія...

Прокинувся наш ведмідь, а надворі – весна!

– З весною, куме! – привітався заєць.

– Вітаю, куме! – потягнувся ведмідь, і сказав сміючись:

– Ох і гарних дровець ми з тобою, куме, нарубали! Один раз затопив і всю зиму спати тепло було.

– Вони, чарівні, – усміхнувся Хрум, – бо нарубали їх справжні друзі.

Ніна ДАЦЕНКО.

КРОСВОРД «ГА-ГА-ГА...»

- Невеличкий ліс.
- Родичка болта.
- Підвісне «ліжко».
- Швидкий біг коня.
- Ділянка землі в парку, саду, на бульварі, засіяна травою, по якій так хочеться побігти.
- Рибалки на нього чіпляють черв'яка.
- Гамір на школінній перерві.
- Ходить по городу і цікавиться здоров'ям родичів.
- Захищена від вітру і течії зручна стоянка суден.
- Північний водяний птах.
- Ручний м'яч.
- Улюблена страва полтавчан.
- Музичний інструмент.
- Коли в ньому немає грошей, то він «худенький».
- Космічна система.

Склад П. МИШКО.

ДКУКАЗЦІ...

Володимир АДАМОВИЧ

Конкурс демократів

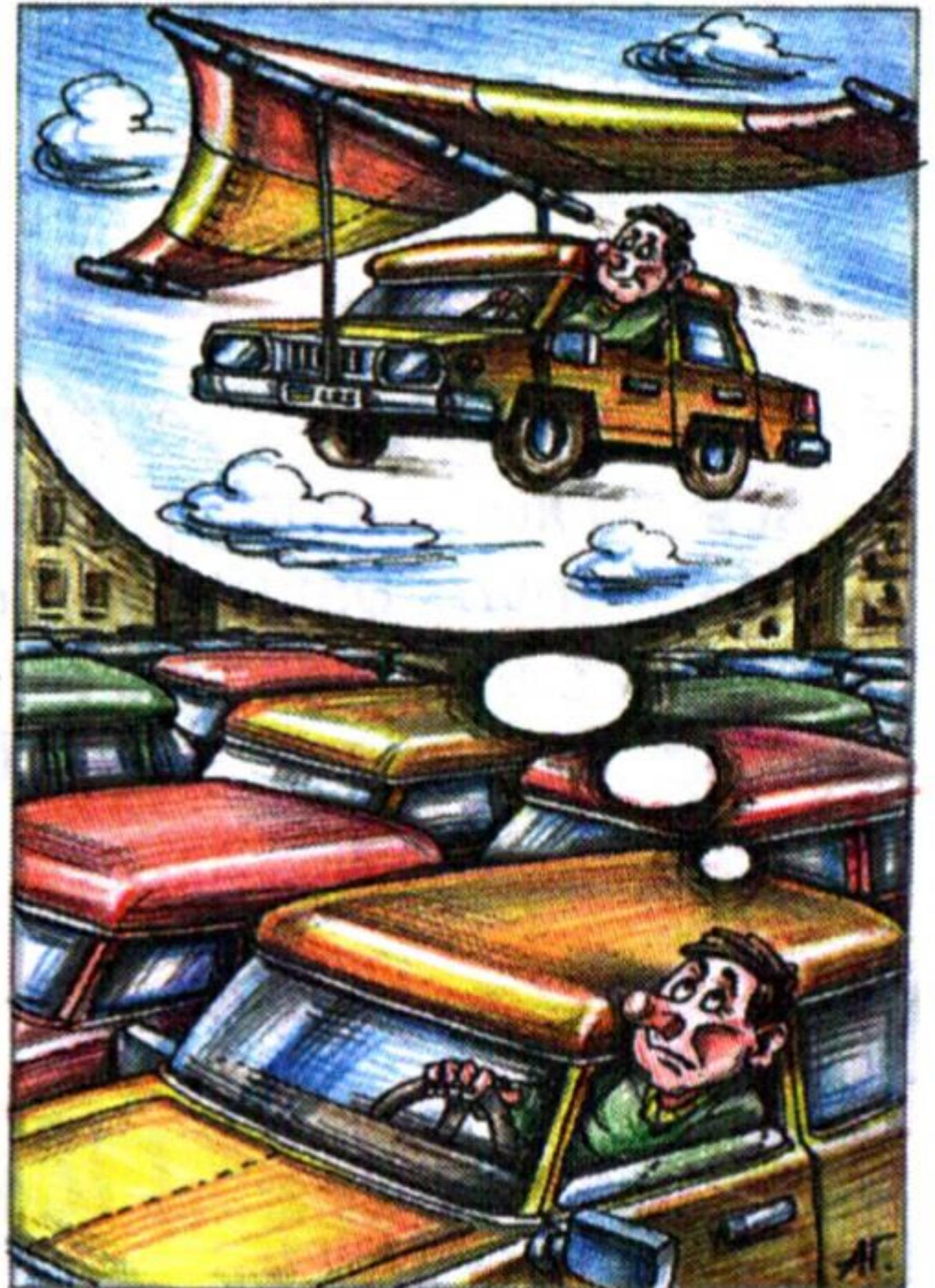
У дев'ятому числі «Перця» було надруковано карикатуру Олени Цуранової: маленький набундючений чоловічок стоїть на носку черевика великої людини. Під підошвою черевика, ніби під дитячою дошкою-гайдалкою, — підставка. Малий і пихатий має більшу вагу, бо носок опустився до землі. Тут і філософія і гумор. Кожен по-своєму може зрозуміти намальоване. У цьому переконалося і наше журі, перечитуючи листи учасників конкурсу.

А коли перечитало і обговорило, визначило переможців дев'ятого туру. Ними стали: Михайло ЯРОШКО з м. Андрушівки, що на Житомирщині — «Тепер — бундючний і пихатий, *Бо став народним депутатом.* Тепер йому електорат — *Ні помічник,*

*ні сват, ні брат...»; Володимир ЛЮТАР із м. Богуслава, що на Київщині, переміг із двома підписами — «*Таке «ца-бе» любить лих себе!*» та «*Є й такі «вагомі» гноми.*» та Анатолій БУЙМЕ із м. Тростянця Сумської області — «*Коли при владі — кращий всіх!**

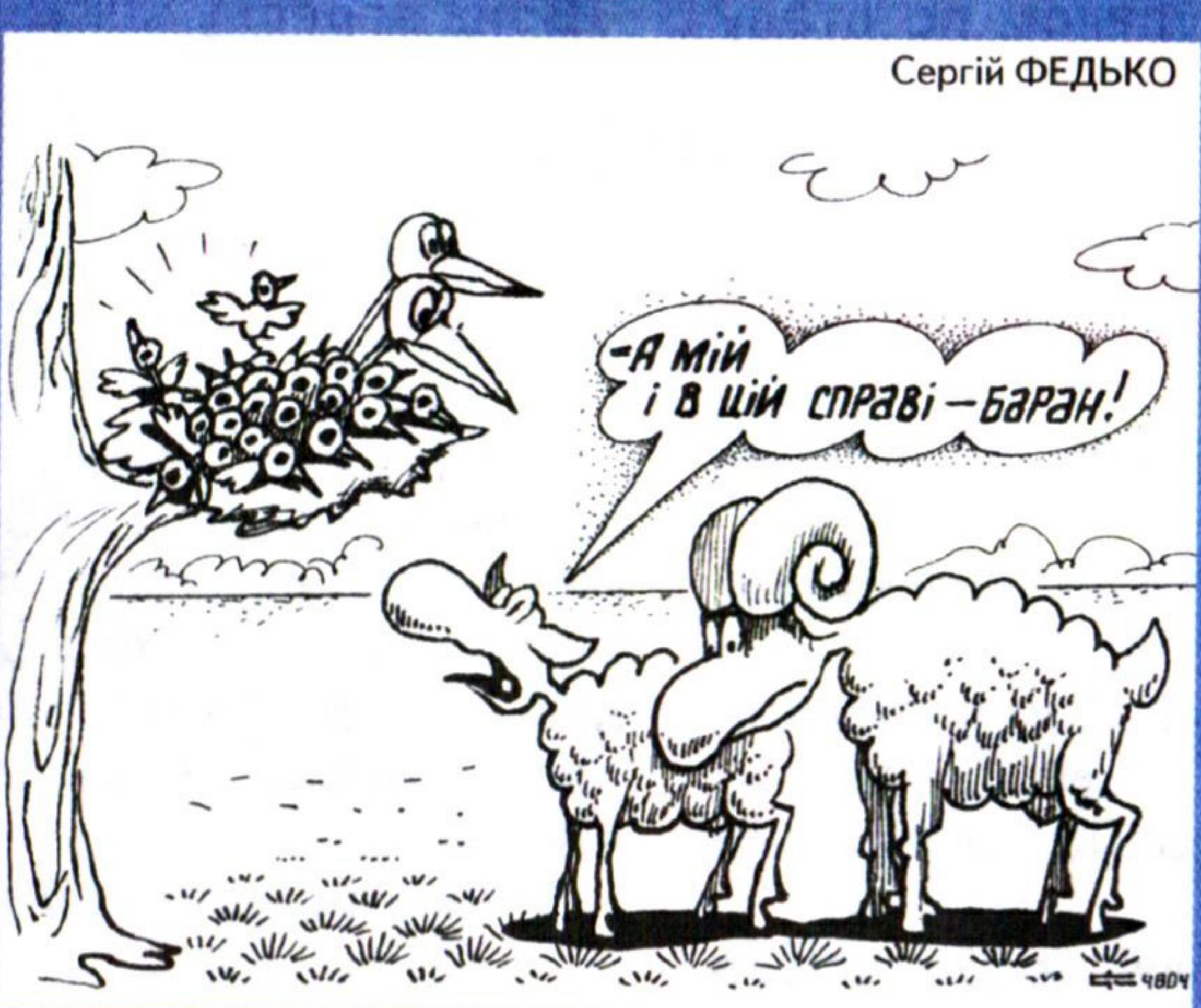
Потурили — услід лих сміх...»

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до карикатури Анатолія Гайна.

На переможців чекають призи!

Іронізми

◆ Плазуючі краще вивчили злітну смугу.

◆ Обрубали коріння — можна подивитися, куди ми росли.

◆ Переговори між талантами і лопатами увінчались успіхом: вирішили поглиблювати стосунки.

◆ У запасного колеса такий же кілометраж,

як і у того, що крутиться.

◆ Депутат ушанував пам'ять про електорат роками мовчання.

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Інтерсмішинки

ДОХІДЛІСО

Морський вовк Петерсон розказує у барі:

— Ну як би вам сказати, щоб краще збагнули, що це таке — океан? От пливеш, пливеш, пливеш — і ніде ані одного бару! Жах!

ОДИН РАЗ

— Що будете пити? — питає бармен.

— Дякую, нічого! — відказує Бертон.

— Якось один раз попробував віскі, але воно мені не сподобалося, і я вже ніколи більше за чарку не брався.

— Сигарету? Сигару? — пропонує бармен.

— Не хочу. Одного разу був якось закурив, але мені не сподобалося, більше уже й не пробував. Та й у бар я прийшов тільки тому, що маю тут зустрітися зі своїм сином.

— Він, гадаю, у вас теж тільки один?

АЛЕ ФАКТ...

В одній англійській газеті з'явилася така об'єва: «Неймовірно, але факт! Космічна подорож із Землі прямо на небо. І всього лише за 100 фунтів!»

То була реклама, подана в газету однією похоронною фірмою

ПРАВДА І ТІЛЬКИ ПРАВДА

— Обвинувачуваний, то правда, що ви назвали містера Блека дурнем?

— Правда, пане суддя, я завжди кажу правду.

УБОЛІВАННЯ ЗА...

На боксерському матчі якийсь глядач кричить:

— Спенсер, вибий йому зуби! Спенсер, вибий йому зуби!

— Невже ви знайомі зі Спенсером? — цікавиться сусід.

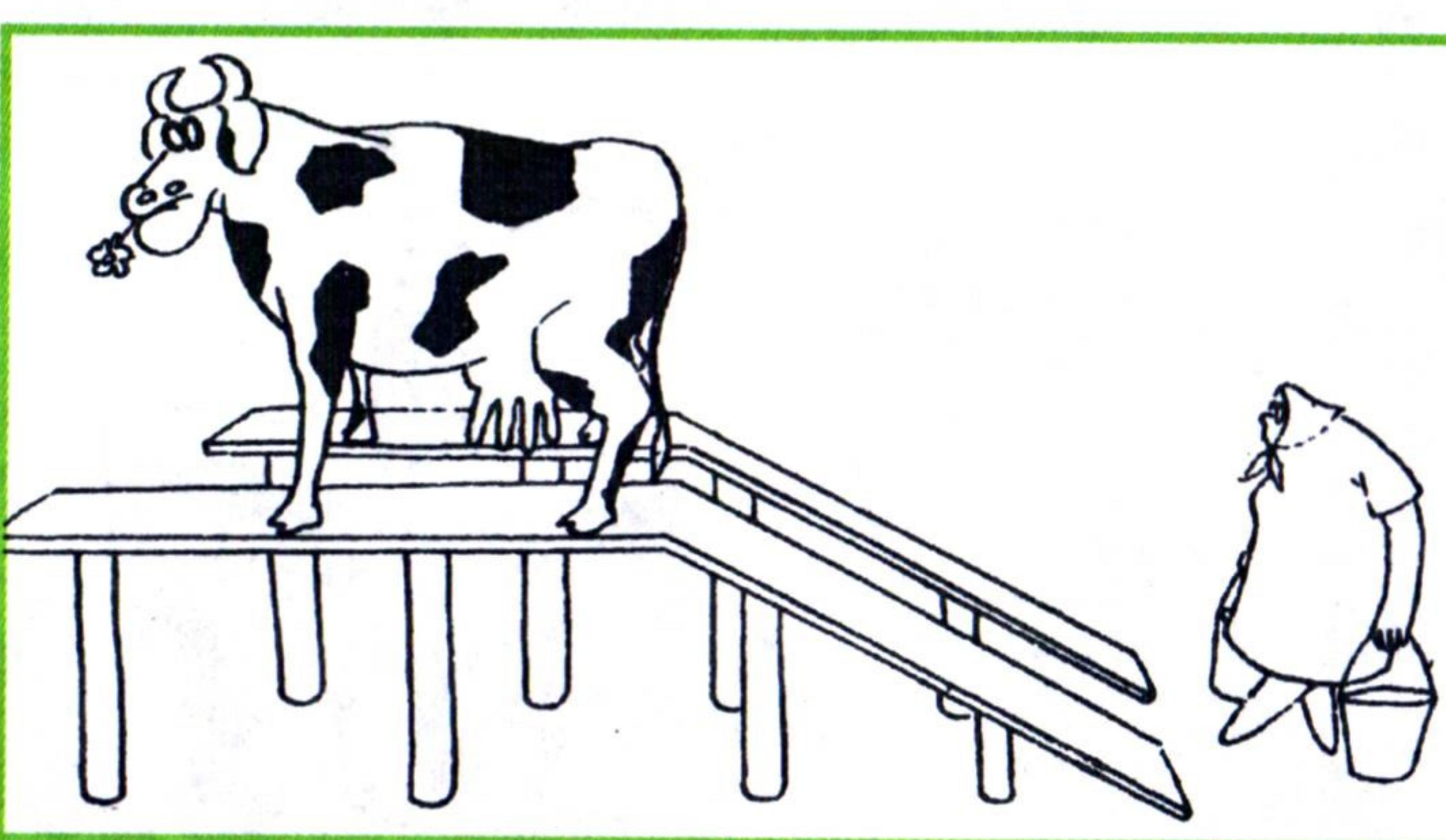
— Ні. Але я зубний лікар його супротивника.

РІЗНИЦЯ

Клієнт, переглянувши меню, звертається до кельнера:

— У вас тут, бачу, є відбивні за десять і за вісім євро. Яка між ними різниця?

— До відбивної за вісім євро даемо гострого ножа.

Була за скількись восьма, коли я з дружиною сів перед телевізором. На дивані, як і кожного вечора, зручно вгніздився чотирирічний син Палько. Дали йому шоколадку, аби сидів мовчки... Я увімкнув телевізор, запалив сигарету, зручніше вмостившись, потираючи руки в очікуванні приємного вечора.

— Сьогодні ми їм надаємо, от побачиш, — видав я авансом погрозливу обіцянку.

Дружина зблідла.

— Що, кому надаєм?

— Не питай дурниць. Наши хокеїсти шведам надають, ще й додадуть. Гарантую, люба.

Дружина зірвалася на ноги і переключила канал.

— Та ти можеш завтра за п'ять хвилин прочитати в газетах, хто там кому надає, а на другому показують Анжеліку.

Тепер уже я зблід.

— Анжеліку?! Еге ж, мені оце чомусь дуже закортіло

дивитися на той пропущений парфюмерний магазин.

Я переключив телевізор на перший канал.

— Не затівай суперечки! — тріснула кулаком по столу

Р. ГАЙНОШ

ШКОЛА ЖИТТЯ

моя люба. — Хокей — то не культура.

І увімкнула другий канал.

Я вибухнув:

— Вижену разом із Анжелікою! Буде хокей — і край!

І переключив на перший канал.

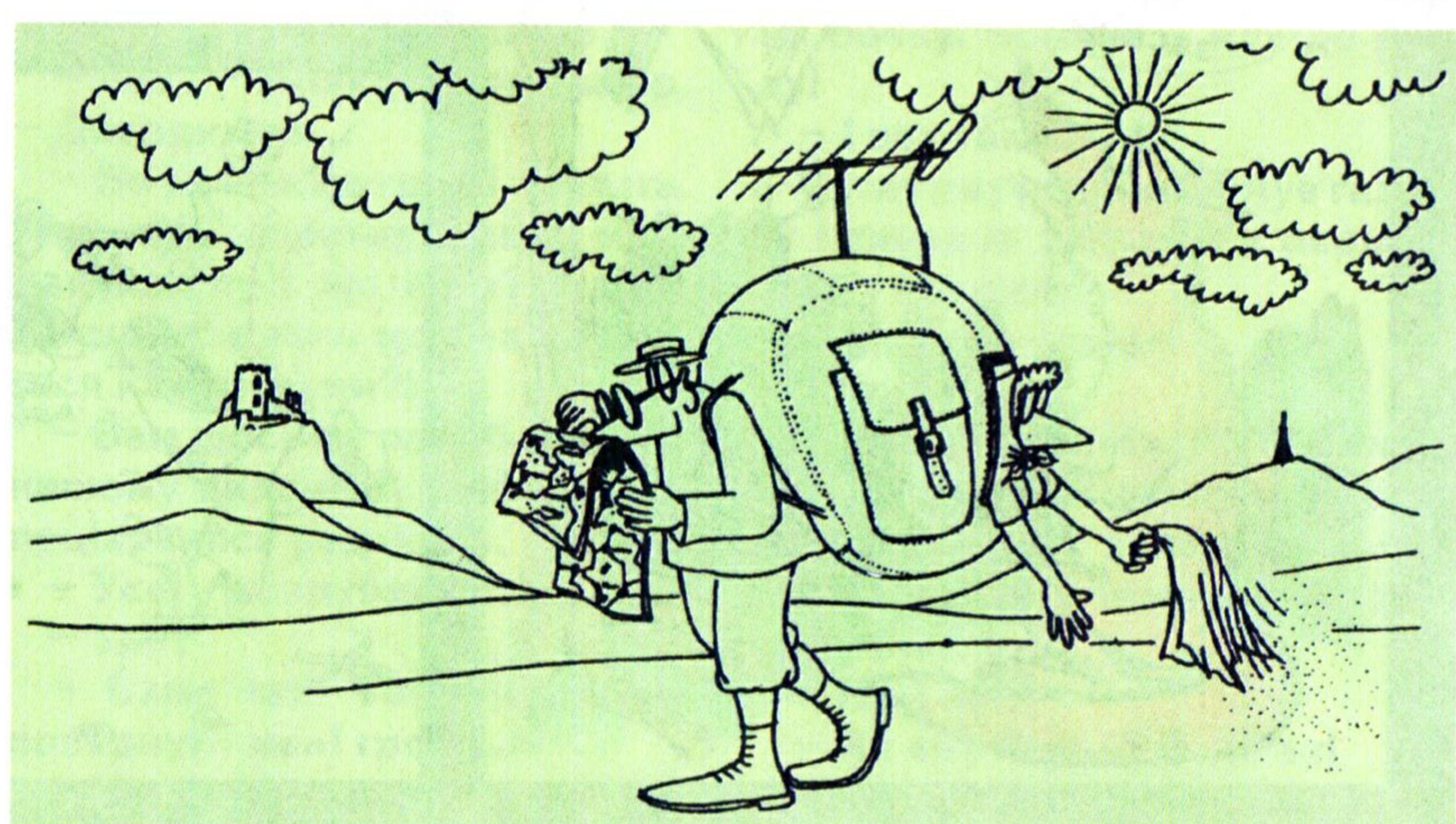
— Ти у хокеї розбираєшся так, як бронтозавр у центральному опаленні, — кинула дружина, завершивши ту свою репліку переходом на другий канал.

— При чому тут центральне опалення?! Ти живеш ілюзіями, моя люба: дешевий, бракований кіношний

лімонад — ото саме для тебе. Бодай би вже чорти вхопили твою Анжеліку разом із тобою.

І переключився на перший канал.

Вона вереснула:

Страшне Перо не б'є сажа...

«Продається житловий будинок. Є фундамент та інші будівельні матеріали».

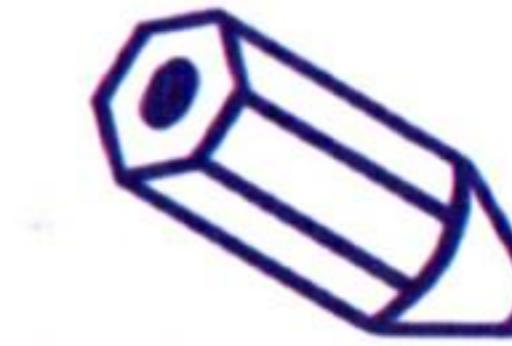
(Об'єва).

«Я обікрав мінімаркет четвертий раз підряд, бо в мене хворе серце, а цей мінімаркет знаходиться поруч із аптекою».

«Я їй дав сто п'ятдесят гривень, а вона сказала, що ще не бачила таких грошей, то звідки вона знає, що вони фальшиві?»

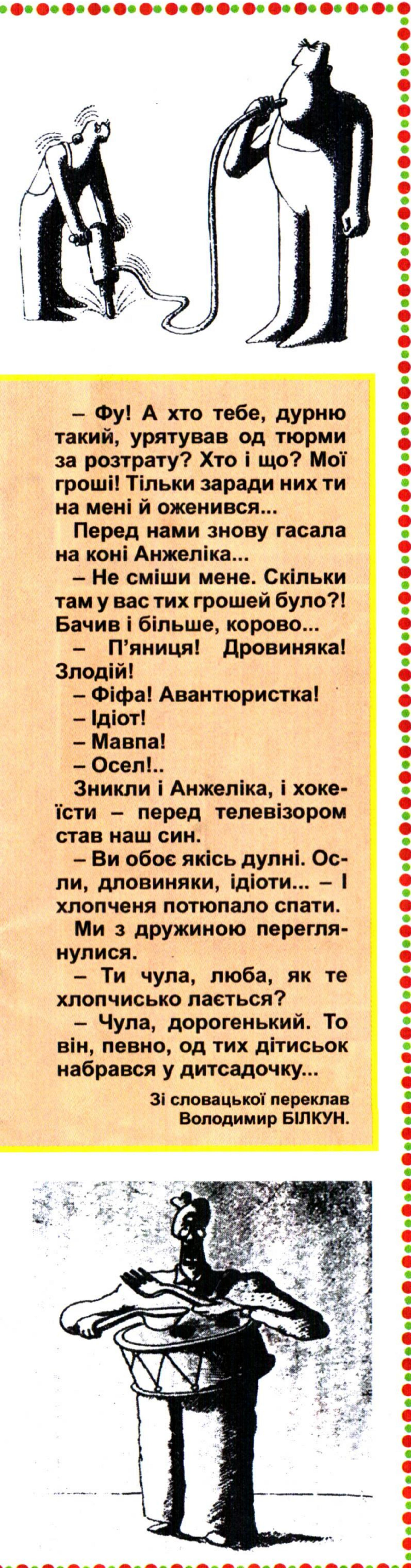
«Все було добре, доки не оголосили білу п'янку, тобто дами споюють кавалерів».

(Із пояснень).

с. Росошані Чернівецької області.

Надіслав Василь МОМОТЮК.

— Фу! А хто тебе, дурню такий, урятував од тюрми за розтрату? Хто і що? Мої гроши! Тільки заради них ти на мені й оженився...

Перед нами знову гасала на коні Анжеліка...

— Не сміши мене. Скільки там у вас таких грошей було?!
Бачив і більше, корово...

— П'яниця! Дровиняка!
Злодій!

— Фіфа! Авантюристка!
— Ідіот!

— Мавпа!

— Осел!..

Зникли і Анжеліка, і хокеїсти — перед телевізором став наш син.

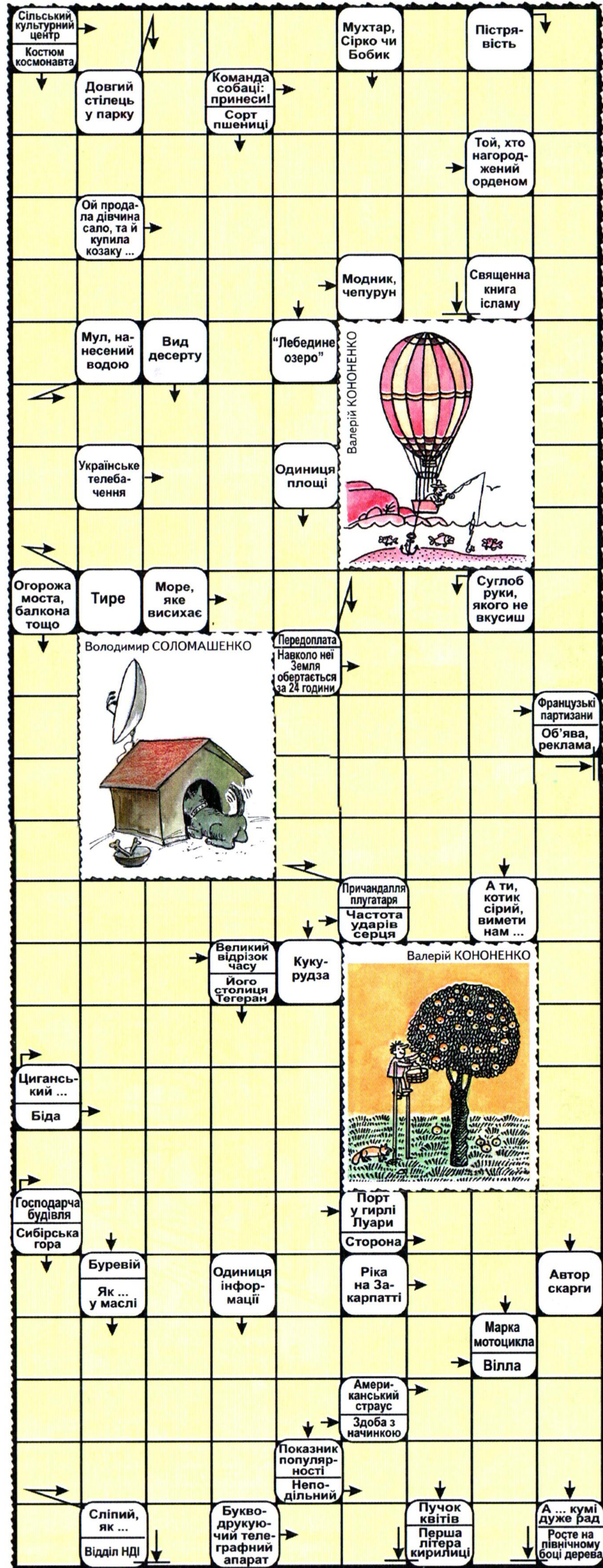
— Ви обоє якісь дулні. Осли, дловиняки, ідіоти... — і хлопченя потупило спати.

Ми з дружиною переглянулися.

— Ти чула, люба, як те хлопчисько лається?

— Чула, дорогенький. То він, певно, од тих дітисьок набрався у дитсадочку...

Зі словацької переклав
Володимир БІЛКУН.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЮМОУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»
1. Гай. 2. Гайка. 3. Гамак. 4. Галоп. 5. Газон. 6. Гачок.
7. Галас. 8. Гарбуз. 9. Гавань. 10. Гагара. 11. Гандбол.
12. Галушка. 13. Гармошка. 14. Гаманець.
15. Галактика.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД,
УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 10
Газ. Газета. Етап. Плац. Лашкан. Канкан. Канал. Алмаз. Мазанка. Анкара. Рапира. Піраміда. Мідас. Сік. Ікра. Ралі. Літак. Таксі. Січа. Чаклун. Клуя. Ярус. Руслан. Лан.

ПЕРЕЦЬ № 11 (1639)

Головний редактор
Михаїло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ
(відповідальний секретар).

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України».

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 14.11.2012.

Підписано до друку

23.11.2012.

Формат 70x108/8.

Папір офсетний № 1.

Офсетний друк.

2,8 умовн.-друк. арк.

14 умовн. фарб.-відб.

4,1 обл.-вид. арк.

Тираж 6910 прим.

Зам. 0110211.

Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Електронна адреса:
zhurnal.perets@gmail.com

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Юрій ОПЕКАН

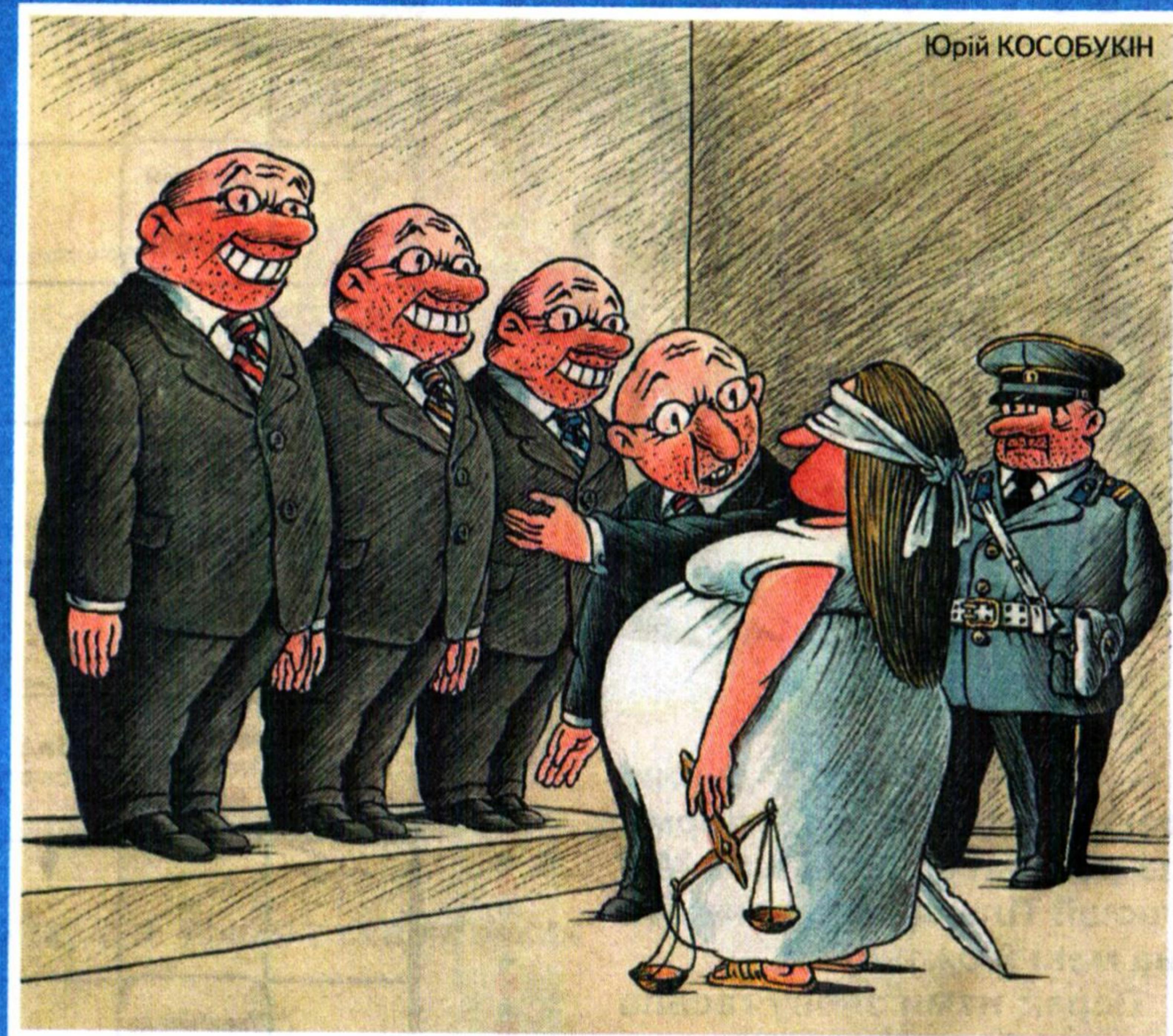

16 берінка

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

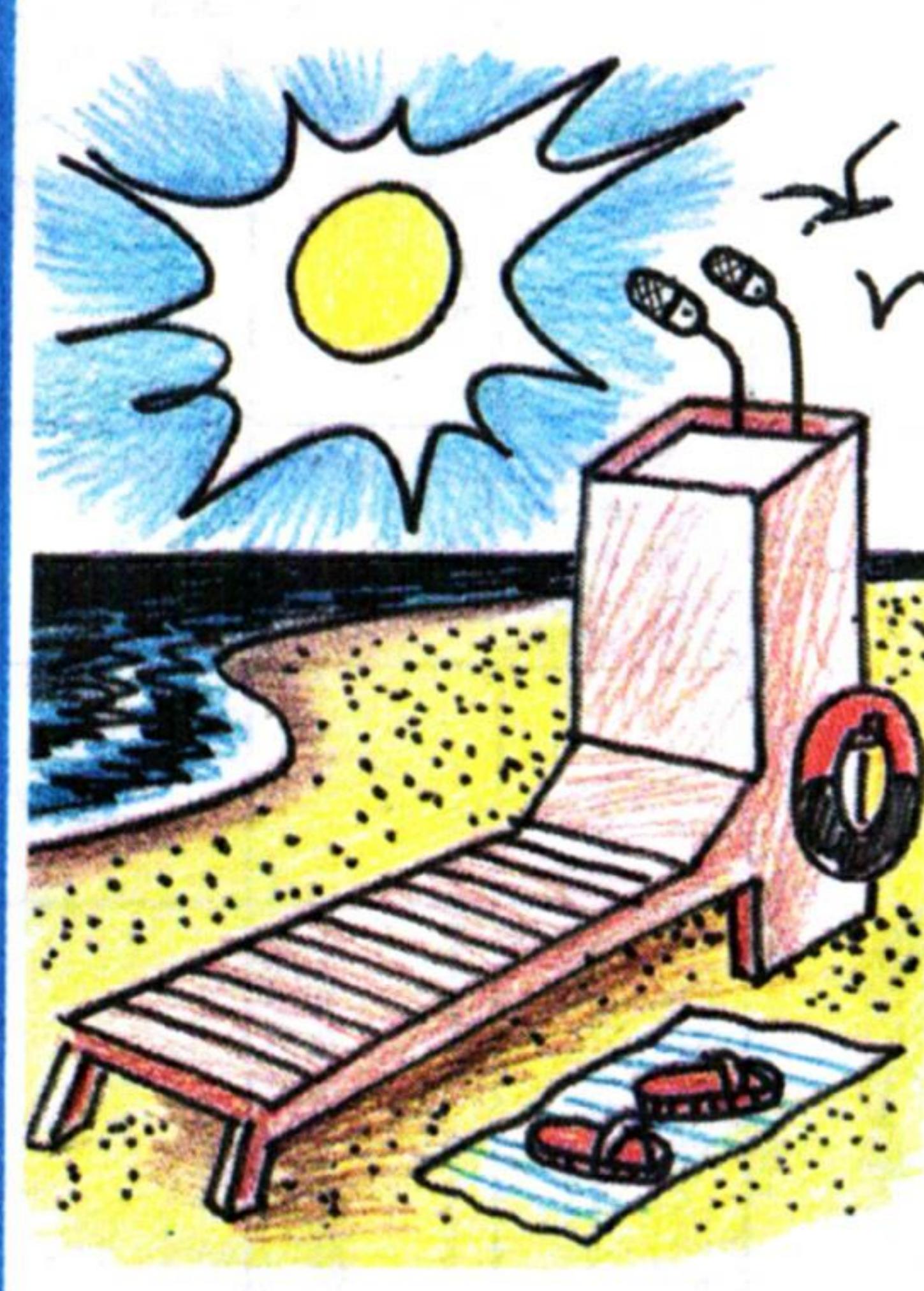
Юрій КОСОБУКІН

Андрій САЄНКО

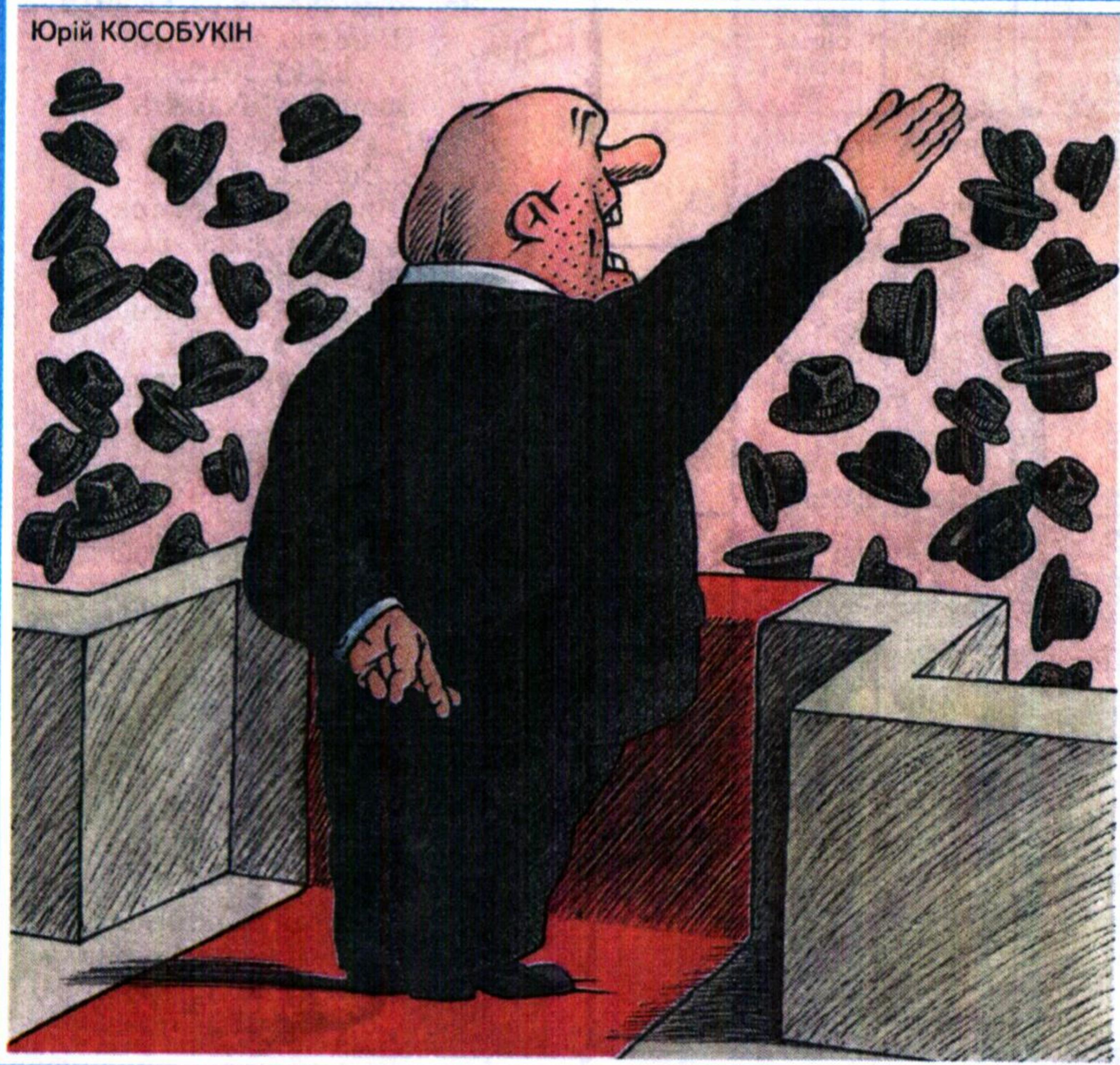
Микола КАПУСТА

Олег СМАЛЬ

Юрій КОСОБУКІН

Анатолій ВАСИЛЕНКО

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЦЬ», НАГАДУЄМО:

ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.

ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАСТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

4820012 960675

11